

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 15 FEBRUARI 2022

Vergaderkamer 1

Voorzitter: Mevr. Van der Ham
Commissiegriffier: Mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Ballijns
Mevr. Bommeleyn
Dhr. Bosman (ChristenUnie/ SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Mevr. De Fouw (Gewoon Dordt)
Mevr. Gijsberts
Dhr. Hooghart
Dhr. De Jong-Rietstap
Dhr. Kwaak (VVD)
Mevr. Van Mourik
Dhr. Van Mourik
Mevr. Nijhof (Fractie Nijhof)
Mevr. Peters-Goei
Mevr. Pors
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Mevr. Scheening
Dhr. Snoeren
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Stuit
Mevr. Theunissen
Dhr. Tiebosch (D66)
Mevr. Van Veen
Dhr. Van Verk (PvdA)
Mevr. Verkade
Mevr. Veth
Dhr. Van der Vlies
Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goed. Welkom bij de laatste commissievergadering Sociale Leefomgeving op 15 februari 2022, en het is fijn dat we dit keer elkaar live kunnen ontmoeten. Ik heb een afmelding ontvangen van de heer Boersma van de ChristenUnie/SGP. Dan kom ik bij de mededelingen. Er zijn vooraf geen mededelingen aangemeld. Is er nog iemand die vanuit de commissie of het college een mededeling wil doen? Niet. Dan gaan we naar

het vaststellen van de agenda. We sluiten de vergadering zoals afgesproken uiterlijk om elf uur en rond half tien, kwart voor tien zal ik voorstellen een korte pauze te houden. Kan de commissie de agenda die voorligt voor vanavond vaststellen? Ook dat is het geval.

2. Vaststellen besluitenlijst Commissie Sociale Leefomgeving 8 februari 2022

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de besluitenlijst Commissie Sociale Leefomgeving van 8 februari 2022. Er zijn vooraf geen wijzigingsvoorstellen ingediend. Kan de commissie instemmen met de besluitenlijst van 8 februari? Ook dat is het geval.

3. Vragen aan het college

De voorzitter: Dan gaan we punt 3 op de agenda, vragen aan het college. En conform afspraak van de vorige commissievergadering geef ik graag even het woord aan de fractie Nijhof. Het woord is aan mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, er waren nog twee vragen die openstonden van de vorige keer, dat is vraag één: wat heeft de serviceorganisatie Jeugd gedaan met de vraag van de Jeugdbescherming om omgang door een onafhankelijke partij uit te laten voeren? We hebben dat ooit eens ter bespreking met hen besproken en dat zou meegenomen worden door de serviceorganisaties. Andere regio's hebben hiervoor een onafhankelijke partij ingekocht, hebben wij dat nu ook? Dat is vraag één. Zal ik gelijk vraag twee stellen, of hoe gaan we dit doen?

De voorzitter: Doe maar allebei alsjeblieft.

Mevrouw Nijhof: Ja, de tweede vraag is, wat vindt het college ervan dat de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd Jeugdbescherming West opnieuw een half jaar onder toezicht heeft gesteld? Hoe gaat het college daarmee om? De inspectie heeft namelijk duidelijk gesteld dat het college extra maatregelen moet treffen. De maatregelen die eerder getroffen zijn waren niet voldoende. Gaarne een antwoord daarop.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Van der Linden.

Wethouder Van der Linden: Dit zijn voor mij nieuwe vragen, dus ik heb daar geen antwoord op nu. Ik hoor ze nu voor het eerst. Ik vind het goede vragen, maar ik heb er nu geen antwoord op.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik kijk heel even ...

De voorzitter: Deze vragen zijn vorige week in de commissievergadering gesteld, en toen is besloten dat zij ze aan zou leveren en deze week zou stellen.

Wethouder Van der Linden: Nou, ik geloof meteen dat ze gesteld zijn, ik heb ze niet gehad. Tenminste misschien heb ik ze wel gehad. Ik heb ze niet langs zien komen.

De voorzitter: Kunnen we voorstellen dat u dan terugkomt op deze vragen?

Wethouder Van der Linden: Natuurlijk, en dit zijn heel duidelijke vragen, hoor, daar valt gewoon antwoord op te maken.

De voorzitter: Graag.

Wethouder Van der Linden: Ja.

De voorzitter: Ik kan er ook even niet meer van maken, mevrouw Nijhoff. Sorry.

Mevrouw Nijhof: Krijg ik daar aan het eind van deze week nog antwoord op?

Wethouder Van der Linden: Dat moet wel lukken, ja.

Stukken ter bespreking

4. Themabijeenkomst Sociaal Wijkteam

De voorzitter: Agendapunt 4 voor vanavond is de themabijeenkomst van het Sociaal Wijkteam, en de wens om een themabijeenkomst te organiseren hebben we enige tijd geleden al geuit. En fijn dat er ook professionals van verschillende organisaties aan zullen sluiten vanavond. U kunt zien, de zaal zit behoorlijk vol. We richten ons op de politieke vraag: wat is de stand van zaken met betrekking tot de samenwerking tussen verschillende partijen, welke gevolgen heeft dit voor de cliënt, en vinden we dit een gewenste uitkomst? Ook de Raadsinformatiebrieven, agenda 5 en 6 van vanavond betrekken we hierbij. En op 14 december 2021 is de Raadsinformatiebrieven over het algemeen aanbod in Dordrecht ter bespreking geagendeerd met de politieke vraag: kunnen we de huidige vormen van formele en informele zorg versterken, en wat is de rol van de aanbevelingen hierbij? Op 24 maart 2020 heeft u besloten om de Raadsinformatiebrieven over de evaluatie pilot vraagverheldering Sociaal Wijkteam Stadspolders-Dubbeldam te betrekken bij een nader te bepalen themabijeenkomst sociaal domein. Dit is agendapunt 6. Mevrouw De Jong-Rietstap heeft zich gemeld als inspreker, en u heeft aangegeven te willen spreken over het onderwerp verbinding tussen onafhankelijke cliëntondersteuning en het sociaal domein, dus het woord is eerst vijf minuten aan u. Heeft u uw microfoon kunnen vinden?

Mevrouw De Jong-Rietstap: Als het goed is heb ik het kunnen vinden. Ik zal even mijn leesbril opzetten, dan gaat het helemaal goed. Geachte leden van de Commissie Sociale Leefomgeving, de heer Van der Linden, de heer Heijkoop, de heer Van der Vlies, mevrouw Theunissen, alle professionals, ambtenaren en de mensen thuis. Superfijn dat ik vandaag weer iets mag komen vertellen. Voor de mensen die het niet weten, ik ben Anke-Elze De Jong-Rietstap voorzitter van de Stichting Ouderplatform Zuid-Holland Zuid, inwoner van onze stad Dordrecht – een schitterende stad – en moeder van twee adolescenten met een Autisme Spectrum Stoornis. Het Ouderplatform Zuid-Holland Zuid is sinds 2014 actief en uitgegroeid tot een belangenorganisatie ter bevordering van psychische, sociaal en maatschappelijke gezondheid. We bieden hoop en ondersteunen met dank aan onze inmiddels 33 vrijwilligers regionaal, zo'n 600 en in Dordrecht ongeveer 300 ouders en jeugdigen. Het was vandaag een beetje spannend of ik nu wel

of geen gebruik zal kunnen maken van het spreekrecht, maar ik heb altijd wel een paar punten die de aandacht van de Commissie Sociale Leefomgeving rechtvaardigen. Ik wil eerst graag iets zeggen over het eindrapportage verkenning van de aansluiting van de hulpvragen en algemeen hulpaanbod op het Sociaal Wijkteam en geïndiceerde zorg. Zoals uit het overzicht geïnterviewde organisaties en initiatieven blijkt hebben ook wij onze bijdrage geleverd. Kunnen we de huidige vormen van formele en informele zorg versterken, en wat is de rol van de aanbevelingen hierbij? Het is een belangrijke vraag die vanuit cliëntperspectief om een duidelijk antwoord vraagt. We vinden het fijn dat de gemeente de inzet van actieve bewoners waardeert. Zonder vrijwilligers was het niet mogelijk om op deze schaal ondersteuning te bieden aan Dordtenaren die dat nodig hebben. In het rapport lezen we dat organisaties tevreden zijn over de faciliterende rol van de gemeente. Ik ben het daar niet expliciet mee oneens, maar met mooie woorden komen we er niet. Vooralsnog komen de tien gemeenten waaronder Dordrecht voor wat betreft de financiering, de facilitering, de ontwikkeling en de inzet van ervaringsdeskundigen binnen het sociaal domein nog niet overtuigend over de brug. En krijgt professionalisering voor de inzet van ervaringsdeskundigen onvoldoende vorm omdat er te veel geld naar professionele partijen gehad. Ik begreep dat ervaringsdeskundigheid als functie binnen de toegang niet, ook niet van uit het inkoopkader de Jeugd Zuid-Holland Zuid meegefinancierd is. Hoe kan je dan gelijkwaardig handelen? Diezelfde vraag stel ik mijzelf aan u hier nu hard op. Wanneer ik naar de gastenlijst van de themabijeenkomst Sociaal Wijkteams kijk constateer ik dat het cliëntperspectief aan tafel ontbreekt, en dat terwijl de bijeenkomst zich richt op de politieke vraag: wat is de stand van zaken met betrekking tot de samenwerking tussen verschillende partijen, welke gevolgen heeft het voor de cliënt, en vinden we dit een gewenste uitkomst? Gelijkwaardigheid komt in essentie neer op wederzijdse afhankelijkheid, en gaat het wat mij betreft over elkaar nodig hebben. Ook zonder onafhankelijk onderzoek weet ik dat de Sociaal Wijkteams nog heel veel stappen moeten zetten met betrekking tot de inzet van ervaringsdeskundigheid, het meenemen van het cliëntperspectief en het proces in het kader van gezamenlijke besluitvorming met volwassenen en jeugdigen. Maar er is ook goed nieuws. Hoewel er over het plan van aanpak voor de doorontwikkeling van onafhankelijk cliëntondersteuning pas na de verkiezingen een besluit door u vervolgens kan worden genomen, en de structurele middelen die nodig zijn op zijn vroegst per 1 januari 2023 beschikbaar komen hebben de onafhankelijk cliëntondersteuner van MEE Plus en onze ervaringsdeskundige nu al de eerste voorzichtige stappen kunnen zetten. De positiviteit die de onafhankelijke cliëntondersteuners van MEE Plus en onze ervaringsdeskundige de afgelopen periode hebben mogen ervaren is bijzonder, en heeft voor de inwoner en in onze wijk bijna dagelijks iets opgeleverd, getuige de meeste recente WhatsAppberichtjes van de onafhankelijke cliëntondersteuner van MEE Plus en onze ervaringsdeskundige: jij hebt mijn leven gered, je bent zo'n kanjer, jij weet zo ontzettend veel, je hebt me zo goed bijgestaan. De verbinding tussen formele en informele cliëntondersteuning is op de werkvloer dus al tot stand gekomen, en zal binnenkort ook bestuurlijk gezien een feit zijn. Vanaf 2023 kunnen we beginnen met een verdere professionalisering en dan ook mede vanuit OCO een bijdrage gaan leveren aan het verbeteren van het sociaal domein. En zo kom ik dan toch nog op het door mijzelf aangeleverd onderwerp van gesprek, de verbinding tussen onafhankelijke cliëntondersteuning en het sociaal domein. Vanavond

vindt het overdragen van de Commissie Sociale Leefomgeving aan de nieuwe raad plaats. We nemen afscheid van de raad, van u. We hebben vier jaar goed samengewerkt. We hebben heel wat bergen beklommen en hobbels doorstaan, maar altijd zijn wij in gesprek gebleven om elkaar te begrijpen en om mekaar te verstaan. Ik wens jullie heel veel succes met de verkiezingen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er op dit moment vragen aan onze insprekerster? Nog niet. Dan wil ik u heel erg bedanken voor uw inspraak, en bedankt voor de succeswens. Even kijken. Ik ga verder met het programma, en het programma is opgebouwd uit drie onderdelen. Eerst vindt er een tafelgesprek plaats met bestuurders, wethouder Van der Linden en Heijkoop, en mevrouw Theunissen en de heer Van der Vlies, bestuurders van het Sociaal Wijkteam. Daarnaast staat er een carrousel gepland waarbij u in drie rondes van een half uur over drie verschillende thema's in gesprek gaat. Om de beweging tussen vergaderkamers met het oog op de coronamaatregelen zoveel mogelijk te beperken stel ik voor dat we dan de gehele themabijeenkomst plenair in deze vergaderkamer laten plaatsvinden en de professionals wisselen dan steeds ieder half uur om de drie presentaties te kunnen geven. Zo kunnen geïnteresseerden thuis het dan ook goed volgen.

Aftrap - Tafelgesprek

De voorzitter: We beginnen met het tafelgesprek, dat wordt geleid door mevrouw Dorrit Verkade, strategisch adviseur van het sociaal domein, en voordat ik u het woord geef is de vraag aan iedereen die aan de thematafel gaat plaatsnemen, op het moment dat een thema start en je zit bij je microfoon om jezelf even voor te stellen voor het verslag. Dus dan is het woord nu aan u.

Mevrouw Verkade: Oké. Goedenavond allemaal. Ik ben Dorrit Verkade, strateeg sociaal domein bij de gemeente Dordrecht, ook mede-accounthouder van het Sociaal Wijkteam, en vanavond dus gespreksleider voor de aftrap van deze themabijeenkomst, waar we het toch met elkaar vlak voor de verkiezingen nog gaan hebben over de inhoud. Dus dank u daarvoor. Ik hoop dat dit een leuke avond wordt. Met deze vier, dus wethouder Peter Heijkoop, wethouder Rik Van der Linden en het bestuur van het Sociaal Wijkteam, An Theunissen, Stichting Jeugdteams en Michiel Van der Vlies, Stichting Sociale Basis als onderdeel van MEE-Vivenz gaan we kort terugblikken, kort over het nu hebben en kort vooruitblikken. Dus ook even een korte opfrisser voor jullie voordat het gesprek begint. Ik wil je ook vragen om je vragen die zeker ook gaan komen tijdens dit gesprek te bewaren voor hierna, want daar is zat genegenheid voor, want dan kunnen wij nu gewoon het gesprek met elkaar hebben. En dan wil ik eigenlijk nu beginnen met de wethouders. Als we terugblikken naar het begin van deze coalitieperiode welke opgave zagen jullie toentertijd? Nou ja, wie wil er heel graag?

Wethouder Van der Linden: Ja, ik zeg het wel. Nou, we hebben het hier eerst afgelopen week even over gehad en toen zei jij je hebt nog een lijstje gemaakt. En dat was ik helemaal vergeten, maar dat staat boven: Rik's irritaties. En dat is gedateerd 15 juni 2018. En er staan een paar dingen op waar we weet ik nog aan het begin van deze periode heel erg meezaten. We eigenlijk constateerden hoe de vorige raad in de vorige

periode ... Eigenlijk zijn we een beetje door het gesprek heen over: de regio moet het doen, laat het model maar zijn werk doen dan komt het vanzelf goed. Eigenlijk merkten we al een jaar of twee toen via eigenlijk de korte loper op: we ervaren te weinig de mogelijkheid om te sturen en we hebben ook te weinig het idee dat er ergens naartoe werken. En dat blijkt ook wel uit die irritaties. Een van de irritaties gaat over de SOJ, en die gaat over, ja, hoe sturen we nu op die Jeugdteams? En aan de ene kant verwachten we dat van de SOJ want die was in het oude model de aansturing van de Jeugdteams. Tegelijk, het zijn onze gemeentes, en elke gemeente verschilt een beetje. Dus nou, daar zat soms een gat. Soms heb jij je ongetwijfeld niet aangestuurd gevoeld. Je hoeft dat niet te ontkennen of te bevestigen, maar het kan niet anders. Dat was echt een irritatie. Een andere irritatie was dat we merkten dat die solidariteitsafspraken over het geld dat die in de weg begonnen te zitten, ja, de ene gemeente loopt steeds te kort. Nou, wij zaten dan toevallig in het hoekje wat steeds iets overhield, maar dan liepen we toch te kort vanwege die verevening. Kortom, eigenlijk wilden wij heel veel afspraken maken om dat te corrigeren. Lang verhaal kort, dat is nu wel gebeurd. Ik heb er nog meer, maar we gaan niet alles doen denk ik. Nee.

Mevrouw Verkade: Peter, misschien nog een aanvulling?

Wethouder Heijkoop: Nou ja, wat heel belangrijk was en is maar toch belangrijk, aan het begin van deze periode, als het gaat over veranderde opgave, voor mij was het heel belangrijk dat mensen beter geholpen werden eigenlijk. Dus op het moment dat je in een wijk, in een buurt woont en je hebt problemen, je hebt zorgen rondom een dreigende dakloosheid, of je hebt heel veel schulden of armoede drukt op je, of je hebt een ander vraagstuk dat je dan bij het wijkteam goed geholpen zal worden. Dat was niet altijd zo. Aan het begin van deze periode was dat best wel vaak niet zo, en ik denk dat nu nog steeds soms niet zo is, maar wel veel vaker dat je wel goed geholpen wordt. En als het gaat over beleidstermen en veranderde opgave meer kennis en kunde op het gebied van armoede en schulden, meer kennis en kunde over wat er in de stad gebeurt, met wie je moet samenwerken om mensen verder te helpen, meer kennis en kunde waar het gaat over de sociale kaart ook het contact met woningcorporaties en andere hulpverleners, want dat is toch wel in belangrijke mate de rol van het Sociaal Wijkteam. En helemaal aan het begin van deze periode hebben we het er ook al over gehad, ja, waartoe ben je ben je op aard als Sociaal Wijkteammedewerker? Stuk voor stuk mensen die ongelooflijk betrokken zijn, maar waarbij we ook wel eens het gesprek hadden met Michiel en An: joh, doen ze nu de goede dingen? En doen ze vervolgens ook die goede dingen wel op een goede manier? Ja, ik denk dat we daar de afgelopen jaren wel het nodige in bereikt hebben, maar ik zie dat nog steeds als een tussenstand. Want ik heb nog steeds, ook als ik met mensen spreek, dat ze bijvoorbeeld ook wel eens vertellen: ja, ik ben in Sterrenburg goed geholpen, maar in het Reeland niet. En dan denk ik hé, dan moeten we proberen daar toch eens aandacht voor te hebben waarom het op de ene plek wel goed gaat en de andere plek niet. Dus dat zou de veranderde opgave naar de toekomst zijn, dat we die lat die op sommige plekken al hoog genoeg ligt dat we die over heel de stad wat hoger leggen zodat het eigenlijk voor een inwoner ook niet uitmaakt of die in wijk A, B of C woont, dat hij gewoon overal met zijn problemen

terecht kan bij het Sociaal Wijkteam als meest voorliggende plek waar je terecht kan met je vragen.

De voorzitter: Oké, misschien voor An en Michiel, herkennen jullie dit? Dus even vanuit Rik dus de sturing op Stichting Jeugdteams? Misschien is dat wel goed voor jou An om te beantwoorden, en breder het vraagstuk van dat er verschillen zijn in wijkteam en of bewoners daadwerkelijk beter geholpen worden in jullie ervaring.

Mevrouw Theunissen: An Theunissen, directeur bestuurder bij Stichting Jeugdteams en ook medebestuurder bij het Sociaal Wijkteam Dordrecht. Ja, natuurlijk herken ik dit, en ik ben eigenlijk heel blij dat we naar lokale contacttering over zijn. Het is ook iets waar we zelf voor gepleit hebben, omdat Hardinxveld nu eenmaal anders is als Dordrecht, en dat je andere dingen te doen hebt lokaal in de omgeving en dat we daar ook goed op moeten kunnen aansluiten. En in de integratie in Dordrecht in het Sociaal Wijkteam goed ook met de medewerkers van MEE-Vivenz ook één geheel moeten vormen. Dat de inwoner – en dat ben ik met Peter eens – dat we daar eigenlijk ook een stap te zetten hebben hoe doen we dat dienstverleningsniveau op alle plekken op dezelfde wijze? En daar is zeker nog ruimte voor verbetering om dat ook daadwerkelijk in de komende tijd ook nog verder door te bouwen. Zeker.

De voorzitter: Michiel, nog een toevoeging?

De heer Van der Vlies: Nou, ik doe geen uitspraken over die lokale contacttering hoewel ik wel vanuit mijn ervaring wel gezien heb dat het ook wel heel dubbel was, want Dordt zag ons als één team in de opdracht. Dat waren we ook, en tegelijkertijd waren er eigenlijk twee opdrachten. En dat was een soort spanningsveld wat af en toe ook in onze samenwerking best ingewikkeld was, dus in die zin is de lokale contratering integraal met de voorgenomen aanbesteding in ieder geval, dat is het voornemen op dit moment, daar ben ik ook wel echt voorstander van. Dus ik denk dat we daarmee echt een volgende stap kunnen maken. Een stap die we ook gezet hebben is vier jaar geleden waren we echt een netwerkorganisatie bestaande uit vijf partijen die met elkaar het moesten rooien, en we hebben ook gaandeweg wel gemerkt dat dat eigenlijk die doorontwikkeling ook wel in de weg zat. En nu zijn er nog twee organisaties naartoe gegaan, dus straks misschien ook nog even over de toekomst hebben, maar daar zijn ook wel forse stap denk ik ingezet. En ik deel met Peter ook in die zin de analyse, we starten als wijkteam, noem het maar even als allerlei aparte wijken, echt wijkteams per gebied, terwijl de ambitie ook is: we werken als één wijkteam Dordrecht en kijken welke expertise zetten we wijkgericht in en welke zetten we meer stedelijk in. Die stappen hebben we met elkaar ook wel veel meer gezet. Dus Jongeren Op de Rit is niet alleen meer in de wijken actief, maar is ook echt een stedelijk team waar de expertise veel meer samen georganiseerd is.

De voorzitter: En als ik nu eens heel concreet vraag - misschien eerst aan de bestuurders van het Sociaal Wijkteam - waar jullie trots op zijn, en dan vooral vanuit het perspectief van de inwoner. Wat heeft de inwoner nu gemerkt in de afgelopen paar jaar waar jullie trots op kunnen zijn dat dat bereikt is?

De heer Van der Vlies: Nou, ik wil wel een voorbeeld noemen. Peter refereerde er net aan dat ook het wijkteam actief is geworden, echt actiever wordt gespeeld op het gebied van bestaanszekerheid om armoede en schulden ... Ik vind zelf wel een mooi voorbeeld de hele invoering van stresssensitief werken. Dat doet de SCD, maar daar zijn wij ook in het wijkteam mee actief, en dat project Schouders onder Stress. Ik weet niet in hoeverre de raad daarmee bekend is, maar voor alleenstaande moeders. En mij inspireert echt als ik bijvoorbeeld door ... En toevallig werkt ook één van de cliënten ook nog bij ons, in het kader van haar re-integratie, dan heb ik echt gezien dat dat stresssensitief werken, dus het rekening houden met stress waardoor in dit geval zij ook na allerlei mislukte pogingen om hulp te krijgen via een andere aanpak toch uiteindelijk hopen is waardoor ze ook gewoon thuis heeft kunnen blijven wonen, haar leven meer op de rit heeft gekregen, de schulden zijn verminderd. En ook niet onbelangrijk, voor de kinderen ook veel meer perspectief is en ze ook opvoedondersteuning heeft gekregen voor die kinderen. En dat juist de brede benadering, dus dat breder perspectief is niet alleen maar de focus op de schulden, dat was de aanleiding, maar echt breed kijken dat dat haar enorm heeft geholpen. En als zij daarover vertelt, ja, dan word ik wel enthousiast, want dan denk ik uiteindelijk gaat het om hoe zij erin staat, en wij zijn uiteindelijk maar voorbijganger, maar zij is weer aan het bouwen aan haar toekomst, en dat vind ik mooi. En het is maar een voorbeeld, en ongetwijfeld zijn er tien voorbeelden te noemen waar het minder succesvol is, maar ik hou ook wel van de goede voorbeelden, want dat inspireert.

De voorzitter: Ja, het ging nu eventjes om waar je trots op mag zijn. An, heb je aanvullingen daarop?

Mevrouw Theunissen: Ik denk als je kijkt naar de professionals zijn ze ook echt wel gegroeid in het naast de inwoners staan en ook doorbraken forceren. En dan zijn ook nog voorbeelden van te noemen, die heeft Loudy mij ook nog wel onder de aandacht gebracht, waar dat dus nog niet gebeurt. Maar er zijn zeker ook nog voorbeelden te noemen waar het wel gebeurt. En Jip zit ook ergens in de zaal ... Ik zie ze even niet zitten. Waar zitten ze? Daar. En zij is ook als doorbraak regisseur actief, en zij heeft ook echt in een gezin met echt een andere aanpak eigenlijk het vervoersprobleem getackeld door te zorgen dat er een busje in het gezin aangekocht kon worden in plaats van dat er een vervoersindicatie moest afgeleverd worden. Een substantiële besparing in de maatschappelijke middelen, en voor het gezin eigenlijk een grote meerwaarde in wat zij in hun leven nu eigenlijk meer kunnen doen, want ze kunnen niet alleen voorheen gehandicapte jongen dit nu inzetten, maar eigenlijk voor hun hele gezin. En ik hoop echt dat we dat soort voorbeelden ook vele malen vaker ook nog door kunnen zetten, en op die wijze ook echt naast de inwoner de juiste stappen zetten op het juiste moment.

De voorzitter: Misschien voor de wethouders ook nog, jullie spreken regelmatig met de bestuurders van het Sociaal Wijkteam, krijgen ook regelmatig casussen langs. Hebben jullie het idee dat er ook daadwerkelijk integraler gewerkt wordt en dat die aanpak aandachtshuishoudens - ook één van de groeten pilots aan het begin van de coalitie - om echt Multi probleemgezinnen beter te helpen, dat dat ook deze periode wat beter is gegaan?

Wethouder Van der Linden: Ja, dat is veel beter gegaan, ook omdat we daar bewust natuurlijk middelen voor apart hebben gezet bij het begin van de collegeperiode waarmee we een aantal dingen hebben kunnen doen die in de vorige periode of niet gezien werden of onvoldoende van de grond kwamen. Het sociaal plan heeft heel veel geholpen natuurlijk, omdat het ook over domeinen heen heel goed kan werken voor aandachtshoudens maar ook iets breder dan dat. Kijk, er zitten nu ook vandaag mensen uit allerlei achtergronden aan tafel en ook op de tribune. Dat is ook een teken dat we steeds integraler gaan werken. Dat merk je ook bij de vraagstelling. Mensen komen binnen met een vraag maar die wordt integraler beetgepakt, de integrale klantenroute is dan de technische term voor. Nou, ik vind het heel mooi dat een Jeugdteammedewerker kan misschien net iets andere expertise inzetten, mogelijk ook anders kijken naar een jeugdige dan iemand van het jongerenwerk bijvoorbeeld of iemand van het onderwijs. En door dat te doen heb ik nog steeds de gedachte ... Natuurlijk er gaan ook dingen nog niet snel genoeg of nog niet goed genoeg, maar we werken veel beter en sneller dan voorheen. Daar zijn ook lokaal die extra middelen op ingezet ook om die wachtrij helemaal aan het begin te kunnen verkorten.

Wethouder Heijkoop: Ja, ik denk inderdaad ook echt wel dat er goede dingen gebeuren om die ... Ik heb een beetje een lastige doorbraak, of in ieder geval dat is heel mooi, mensen die het echt gaan regelen. Ik heb zelf er ook nog wel eens een handje van gehad om mensen op te bellen als het al vastloopt om ook naar hun verhaal te luisteren, omdat dat soms ook wel heel erg behulpzaam is in de eerste plaats om zo iemand echt te helpen. En ik heb ook gemerkt hoe fijn het dan is als je binnen de organisatie mensen hebt met mandaat die door kunnen pakken, dan belde je An of één van de andere mensen, en hop, die ging. En het helpt je ook om je beleid uiteindelijk te verbeteren of het nu gaat rondom schulden, huisuitzettingen, als je die ellende hoort dan denk je: jongens, dat hebben we echt nog niet goed geregeld. En ik ben te veel calvinist om te zeggen wat er allemaal wel niet goed gaat, want je ziet vooral heel veel dingen waarvan je denkt, ja, daar moeten we de komende jaren echt nog aan werken. Die 18 min, 18 plus moet beter. We moeten nog beter ervoor zorgen dat niet al die aparte wetten elkaar soms in de weg zitten, maar dat je dat veel beter bij elkaar brengt. Maar je ziet wel dat er echt wel dingen nu structureel beter gaat. En wat Michiel aangeeft rondom bestaanszekerheid, dat was voor mij ook wel een spannende. Ik heb daar best wel op geduwd, jongens, jullie moeten daar meer aan doen, want dat is echt het grote voorliggende probleem vaak waar het gaat over de stress binnen die gezinnen. En toen we vanaf vorig jaar ook wettelijk mochten Vroegsignalering, dus veel meer mogelijkheden kregen om mensen eerder te benaderen en te helpen, toen was ik ook echt wel benieuwd wat zouden nu de effecten zijn? Heeft het dan ook geholpen dat we zo geïnvesteerd hebben in die wijkteams om daar beter mee aan de slag te gaan? En dan vind ik het wel mooi om te zien dat wij twee keer zoveel mensen weten te bereiken dan het landelijke gemiddelde. Dus daaruit blijkt wel je hebt beter je voelsprietten uitstaan, en nogmaals daar is ook nog veel te winnen, hoor, ook in de doorgeleiding naar de sociale dienst, dat je op tijd loslaat. Binnen de sociale dienst hebben we veel expertise in huis, maar ook daar moeten we nog steeds wel door blijven ontwikkelen. Tegelijkertijd mag je inderdaad af en toe ook wel zeggen: al stonden we nog 5,6 jaar geleden, wat voor brieven kreeg je toen, welke verhalen hoorde je toen bij

wijkbijeenkomsten of een platform tegen armoede, en waar sta je dan op dit moment? Dan denk ik: nou, dan hebben we toch wel een paar mooie stappen gezet. En dat doe je echt nadrukkelijk samen. Dus dat doe je echt met die wijkteams, maar ook met die vrijwilligersorganisaties in de stad en met andere betrokken partijen, en dat vind ik toch ook wel mooi om te zien. En wat ik dan toch ook nog even wil noemen. Afgelopen jaar hebben we veel met corona te maken gehad, en ik vind dat men in het sociaal domein in Dordt toch echt wel goed overeind gebleven is. Die wijkteams, de winkel is opengebleven, niet altijd letterlijk fysiek dat alles maar door kon gaan, maar wel telefonisch huisbezoeken, als het echt misging waren ze er. En ook al heel mooi om te zien wat er dan ook vanuit de Dordtse samenleving loskomt met Licht voor Dordt en allerlei initiatieven die zich vervolgens ook weer lieten verbinden met professionele organisaties. Dus ik denk dat straks als we corona nogal definitiever dan nu na vanavond de persconferentie achter ons hebben gelaten dat je dan ook alweer heel veel mooie nieuwe bouwstenen hebt waarop je kan doorbouwen naar de toekomst.

De voorzitter: Zeker. En we gaan alweer naar het rondje, want er werden wat knelpunten stiekem ingeschoven bij de punten waar we trots op konden zijn, maar ik wil toch een rondje doen met de opgave die nu het meest in het oog springen. Laten we eens even kritisch zijn hoe het ervoor staat, en dan wil ik een rondje maken gewoon even zo, dus Michiel, An, Peter. Welk knelpunt zie je gewoon echt opspringen, en vind je dat aandacht naar mag?

De heer Van der Vlies: Hoeveel mag ik er noemen, mevrouw de voorzitter? Nee, ik noem er drie. De eerste, en het werd net ook al genoemd, ik denk dat wij als wijkteam, maar ook samen met de andere partners het echt werken vanuit het perspectief samen met en naast de inwoner, en dat koppelen aan maatwerk. Dus niet van wat het aanbod is maar echt kijken wat heeft iemand nodig, wat wil iemand daarin zelf. Daar kunnen we nog een stap in maken. Voorts is een belangrijke stap, denk ik. En de tweede die ik wil noemen is dat we samenwerken in de keten, en dat gaat niet alleen maar naar de tweede lijn, juist veel meer ook verbinding met het voorveld. Dat zit ook in de gesprekken die wij met elkaar hebben, gebruik maken van de voorzieningen, en ook informeel of het nu op het gebied van armoede en schulden is, of in de wijk of van jong en oud. Ik denk dat we daarin kansen hebben. En een derde, maar die noem ik, waarbij ik me realiseer dat dat een niet zo makkelijk oplosbaar punt is. In het wijkteam als je vraagt aan de professionals waar loop je het hardst tegenaan, is huisvesting echt bijna een showstopper op dit moment soms, omdat daardoor zoveel stress is je eigenlijk niet verder kan met een cliënt of een inwoner om die hulp en ondersteuning te bieden, omdat dat in de weg zit. En ik realiseer me tegelijk dat Dordt is er hard op bezig om van alles op te doen, en dat hebben we niet morgen opgelost, maar dat is wel iets wat maakt dat het werk af en toe - en ik benijd onze medewerkers niet - razend ingewikkeld is, omdat ze echt letterlijk soms bijna met of het nu jongvolwassene is of een oudere onder de arm aan het trossen en: waar kan ik niets vinden van een huis? Omdat wat Peter net zegt bestaanszekerheid, en daar zijn woningen een heel belangrijk onderdeel in. En we zijn daar goed over in gesprek, maar ik noem het heel even omdat het vanuit de praktijk heel erg naar voren komt. Dat waren er drie.

De voorzitter: Ja, ik begrijp het ook van het wonen is echt een groot vraagstuk. An, wil je het overpakken?

Mevrouw Theunissen: Ik zou inhoudelijk die ambitie, en dat is ook al onderschreven door de gemeente Dordrecht, naar nul uithuisplaatsingen toe te werken, zou ik echt ook voor de komende periode vasthouden, en daar nog steviger op doorgaan, en ook te kijken wat dat betekent in de praktijk. Want als je gesloten Jeugdzorg afbouwt, waar ik een groot voorstander van ben, persoonlijk. Ik geloof niet dat opsluiting van kinderen sowieso helpt. Ik denk dat we het dichtbij in de omgeving van de inwoner moeten organiseren, en dat moeten we echt met elkaar ook vormgeven. Daar is niet één organisatie in te noemen die dat alleen kan. Daar moeten we ook zeker met het ervarings- en het Ouderplatform ook samen in optrekken, want dat is echt een grote uitdaging. En enerzijds een kostenbesparing, maar anderzijds ook een maatschappelijke besparing voor het leed wat er gewoon ook gebeurt in deze oplossingen. Dat is denk ik een van de grootste uitdagingen. Een groot knelpunt is de arbeidsmarkt, en laat ik daar ook maar eerlijk over zijn. Als je kijkt hoeveel vacatures er nu overal zijn, dat gaat ons echt voor opgaven stellen. Het interessante daaraan is dat organisaties eigenlijk niet meer voor geld moeten vragen, want ze kunnen het toch niet opvullen, want er zijn geen medewerkers meer om ze op te vullen. Dus het zal ook echt een uitdaging worden om heel intensief met elkaar ook verder door te bouwen en elkaar te gaan benutten, en dat vind ik dan weer het mooie aan het knelpunt dat het ook iets gaat opleveren.

De voorzitter: Dat is wel mooi dat je zegt dat de knelpunten die jullie noemen die zijn heel groot, en jullie spelen daar een rol in. Jullie zijn één partner in die hele keten om dat op te lossen, dus het is wel even goed om dat scherp te maken ook voor deze inhoudelijke themabijeenkomst.

Mevrouw Theunissen: Zeker. Kijk, dat is misschien al mijn oproep nog aan de raad voor de volgende periode is dat je zegt als je aan één touwtje trekt dan verandert er ergens anders ook iets, en daar zullen we ook integraler naar moeten kijken.

De voorzitter: Wethouder Rik Van der Linden?

Wethouder Van der Linden: Ja, ik had er drie en die zijn nu veranderd door dit rondje. Dus ik ga ze een beetje kantelen, want wat An net zegt die arbeidsmarkt, die hoorde ik tot anderhalf jaar terug eigenlijk nauwelijks. Natuurlijk er gingen wel eens hele goede mensen iets anders doen wat heel vervelend was, maar er waren wel extra handjes dan, maar die hoor ik nu steeds meer, en dat is natuurlijk een hele moeilijke. Kijk, aan de positieve kant vind ik omdat we nu heel veel verantwoordelijkheid lokaal hebben belegd kunnen we zelf veel beter formuleren hoe we het willen. En nu is het zo dat in de context landelijk de arbeidsmarkt een aantal dingen echt wel moeilijk liggen. Voor de komende paar jaar zullen we bijvoorbeeld financieel echt geen grote issues hebben, verwachten we, maar daarna weer wel. Dus die rust die je in de context nodig hebt dat is echt een knelpunt. Arbeidsmarkt. Een tweede, je noemde het zelf al, die gesloten plaatsingen. Daar wil iedereen vanaf. We hebben natuurlijk in de samenwerkende regio's afspraken over de plekken die dan nodig zijn, en die cijfers die gaan heel langzaam de goede kant op. Wij hebben ook de afgelopen periode daar een aantal faciliteiten veel

dichter bij huis georganiseerd. Daar moeten we mee doorgaan, en dat kun je niet in een vingerknip regelen, maar die ambitie moet er wel zijn. En dat is nu echt nog definieer je als een knelpunt, ook als een perspectief, maar ook als een knelpunt. Ja, en dat heeft ook weer een stukje context wel. Het heeft ook wat met die hele jeugdbeschermingsketen te maken waar we natuurlijk niet helemaal zelf over gaan, maar ik hoop dat daar vanuit het rijk ook wel een aantal andere keuzes gemaakt worden. Ja, en het derde, het is een beetje een versleten taal, preventie, Vroegsignalering, al dat soort woorden. Daar hebben we steeds meer betekenis aan kunnen geven. Dat blijft wel een knelpunt, in de zin van. We hebben de afgelopen jaren meegedaan heel bewust aan kansrijke start. Dat is een heel breed perspectief wat je op kinderen en op jongeren, jeugdigen hebt. En die eerste duizend dagen zijn heel bepalend, en het maakt nog steeds heel veel uit voor de tachtig jaren dat iemand leeft in welk bedje hij de eerste duizend dagen gelegen heeft. Dat verschil zul je nooit helemaal wegwerken, maar dat verschil zou eigenlijk veel kleiner moeten zijn. En ook doen we van alles aan, maar dat moet echt nog veel nadrukkelijker met elkaar verbonden worden. Dus dat benoem ik ook als een kans, maar ook als een knelpunt. Ja.

De voorzitter: Tot slot, wethouder Heijkoop.

Wethouder Heijkoop: Je kan het wat ambtelijk beantwoorden met dat het allemaal nog wat integraler kan. We kunnen dat nog meer aan de voorkant, die kennis delen, dichter bij de mensen. Dat is allemaal waar. Ik vind het in dat opzicht ook zeer terecht dat de raad ook wel vraagt dit jaar om naar één verordening toe te gaan om dat sociaal domein veel meer te ontsluiten. Dat vind ik echt een hele goede beweging, en die mogelijkheden die worden ook steeds groter ook door de recente governance toestanden. Maar als je echt heel sec kijkt naar wat er nu aan de hand is rond de stad, en zeker in de kwetsbaardere wijken dan heeft Michiel denk ik het allerbelangrijkste punt te pakken. Het feit dat er onvoldoende betaalbare huisvesting is, dat je als je spreekt met het Leger des Heils met veel zorgaanbieders, maar ook gewoon kijkt naar mensen die in zeer urgente omstandigheden op zoek zijn naar een huis en dat het er gewoon niet is, dan denk ik dat wij – en dat moeten wij ons als college ook aantrekken – dat we dat ... Daar had meer op gepresteerd moeten worden. En het moet dus ook prioriteit nummer één zijn naar de komende tijd. We hebben, als het gaat over die sociale voorraad, die betaalbare voorraad, echt een achterstand. En dat is nu echt een showstopper, wat Michiel terecht zegt. Je zit als medewerker met je handen in het haar, want je ziet van de basis voor dit gezin is een dak boven het hoofd. En je kan allerlei trajecten opstarten, maar als dat traject onder de brug moet worden opgestart, dat slaat nergens op. Dat schiet gewoon niet op. En ook als ik heel eerlijk kijk, er verblijven ook een aantal Dordtenaren nu in hotels, en, weet je we doen het, maar het slaat nergens op. Want je kan daar niet werken aan een duurzaam oppakken van je leven, laat staan eventuele kinderen die gewoon weer een vast ritme krijgen naar school. Daaraan gekoppeld is inderdaad onderdeel van bestaanszekerheid. We zien nu dat de kosten oplopen. We hebben het over energie-armoede gehad ook in deze raad, inflatie neemt toe. We moeten echt even heel goed met elkaar opletten nu dat mensen niet door het ijs gaan zakken, en dan niet vanuit alleen maar een soort links discours. Nee, daar geloof ik helemaal niet in. Ik denk dat je er gewoon moet zijn als stad en als overheid ook voor

de mensen die het nu niet te redden, want dat raakt heel de samenleving. En daarom moeten we met z'n allen echt voor aan de lat gaan staan, en we hebben ook allemaal een signalerende rol in. En ik verwacht echt dat dat de komende jaar dat er een grotere vraag op de overheid af zal komen en ook op de Sociaal Wijkteams, ook omdat de gevolgen van corona, komen nu signalen door dat die steunpakketten echt helemaal worden afgebouwd. Nou, dan ga je ook shake out zien waar het gaat over faillissementen, ook van kleinere ondernemers, zelfstandigen die de weg naar de overheid niet goed weten te vinden. En dan moeten we er wel zijn met z'n allen, want dat raakt echt de Dorste samenleving als geheel, of los ook van die oplopende kosten, energie en dergelijke. Dus dat zie ik eigenlijk als onze belangrijkste opgave voor de toekomst. Ik denk wel, om het even een beetje optimistisch af te sluiten, dat we relatief goed gesteld staan in deze stad. Ik denk dat we dit wel met elkaar voor elkaar gaan krijgen, maar dat zal nog wel een flinke tour worden.

De voorzitter: Nou, hartstikke bedankt. Ik wil het gaan afronden, want ik denk dat het ook goed is om echt mensen uit de praktijk te horen. Er zitten ook een aantal partners in de zaal die ook daadwerkelijk iets te vertellen hebben over die ketens waar we het nu over hebben, en over de vraagstukken die we al hebben aangekaart. Dus ik stel voor om naar het volgende onderdeel te gaan.

Thema 1 Vraagverheldering en integrale toegang

De voorzitter: Dan gaan we door naar thema 1 Vraagverheldering en integrale toegang, en dan besluiten Jip Gijsberts, professional bij het Sociaal Wijkteam, Sascha Peters-Goei van de SDD, projectleider Wmo-pilot en Yvette Ballijns, manager van het Sociaal Wijkteam en Dorrit Verkade wederom aan. De vloer is aan u.

Mevrouw Ballijns: Dank je wel. Fijn dat we inderdaad fysiek mogen aansluiten. Altijd fijner om fysiek met elkaar in gesprek te gaan dan via het beeldscherm. Sascha en ik zullen samen deze presentatie doen. We zullen het doorlopen. We hebben natuurlijk maar een klein tijdsbestek gekregen, dus we kunnen vast veel meer vertellen, maar schroom inderdaad niet om de vragen die u heeft aan het einde van de presentatie aan ons te stellen. En dan zullen we inderdaad kijken of dat we daar zo goed mogelijk antwoord op kunnen geven of verduidelijking kunnen geven daar waar het niet duidelijk was. Nou, we hebben een kleine opdracht meegekregen. Het mag al. Even spieken, hoor. Hij doet het niet. Oké, ik zal jullie wel alvast meenemen, want anders is het zonde van de tijd. Wij hebben een x aantal vragen inderdaad genomen om daarbij stil te staan. We zullen ongeveer tien minuten à een kwartier de tijd voor nemen. Dat zijn inderdaad de ontwikkelingen van het afgelopen jaar dat we daarbij stilstaan. Wat is de rol geweest van het Sociaal Wijkteam? Stilstaan bij hoe de samenwerking met de partners gaat op dat vraagverhelderen, en de integraliteit, waar we trots op zijn, en waar we inderdaad nog kansen zien, dus waar het knelt. Dus een vergelijking inderdaad en de doorgaande lijn - dank je wel - op het hele gebied. Ik zie nu dat hij echt helemaal vanaf het begin begint. Dus allereerst willen we jullie een algemeen filmpje laten zien vanuit het ... Ik wou net zeggen, want dat wordt denk ik wel lastig met het dingetje. Dus inderdaad het filmpje van het ... (Buiten microfoon)

Transcriptie video

Mevrouw ...: Hoi, mijn naam is Bente en ik werk bij het Sociaal Wijkteam in Dordrecht. Ik wil jullie graag laten zien wie we zijn en wat we doen. Kom verder. Een sociale wijk in Dordrecht helpt alle inwoners van Dordrecht die hulp en ook ondersteuning nodig hebben bij bepaalde zaken. Denk aan zaken als schulden, opvoeding of problemen met instanties. Bij het Sociaal Wijkteam werken verschillende medewerkers. Dit zijn OK-coaches, jeugdprofessional en medewerkers van het sociale domein. Ook werken er in het Sociaal Wijkteam Ouder-Kindcoaches. Zij zijn verbonden aan de scholen en zijn te vergelijken met de vroegere schoolmaatschappelijk werkers. De Ouder-Kindcoaches werken voornamelijk op de scholen en helpen kinderen en hun ouders met bijvoorbeeld het vergroten van hun zelfvertrouwen. Als laatste hebben wij in ons Sociaal Wijkteam jeugdprofessionals. Zij helpen gezinnen en kinderen met verschillende vragen. De professionals van het Sociaal Wijkteam hebben allemaal hun eigen expertise en of doelgroep. We werken niet alleen op locatie, maar we komen ook graag bij de gezinnen thuis en of op de scholen. We hopen dat we je middels dit filmpje wat meer inzicht hebben kunnen geven in wat een Sociaal Wijkteam is en wat we doen. Mocht je nu een vraag hebben, kom gerust langs bij ons op het inloopspreekuur. De openingstijden en de locaties zijn terug te vinden bij ons op de website. Wellicht tot ziens.

Mevrouw Ballijns: Nou, dit is een algemeen beeld inderdaad van wat we doen met dank aan professionals en gezinnen die erachter zitten van de professionals om dit geheel inderdaad vorm te geven. Hier zie je de opzet waar Dorrit naar refereerde, de opzet. Drie thema's gaan we bespreken met elkaar. Het eerste thema dat vertegenwoordigen wij, en dan gaan we zo rouleren en dan gaan we door naar thema 2 en naar thema 3. Als het goed is ... Nee. Bij mij doet hij het nog. Nog niks? Hij mag door alsjeblieft. Dan toen we het toch maar eventjes zo. Dat is makkelijker denk ik. Dit zijn dus de vragen waar ik net naar refereerde inderdaad over de ontwikkelingen de rol van het Sociaal Wijkteam, andere pilots samenwerking, waar zijn we trots op en waar knelt het nog of waar liggen nog kansen. Zo mag het ook ... Nou, afgelopen jaar en de ontwikkelingen inderdaad in relatie tot de integrale klantroute, en de vraagverheldering wat hebben we daar voor hoofdpunten opgenoemd, is dat er dus in elk wijkteam, en dat refereert natuurlijk ook naar een van de bijlages waar de voorzitter net al naar refereerde, de uitkomst van de vraagverhelderingpilot in Stadspolders-Dubbeldam, die hebben we natuurlijk verder doorontwikkeld en uitgerold. Dat heeft gemaakt dat we dus in elk wijkteam van heel Dordrecht een integrale klantroute hebben waarin vraagverheldering inderdaad een onderdeel is. Waarbij we dus laagdrempelig en op vindplekgerichte locaties vindbaar zijn. Integrale klantroute daarvan is vraagverheldering een onderdeel, dus ook de vraagverheldering heeft eenzelfde startproces in elke wijk. Dus feitelijk, waar de wethouders net wel aan refereerden, hebben we zeker wel stappen te maken om het niveau in elke wijk of elk gebied even hoog te krijgen, of het inderdaad stadsbreed te organiseren, maar hebben we wel bij elke voordeur dezelfde aanmelding. Dus ook inderdaad de integrale vraagverheldering die we daar doen, de aanmeldingen zijn hetzelfde. We hebben gewoon één telefoonnummer waaraan de aanmelding gerefereerd kan worden en gedaan kan worden, en ook met z'n allen hetzelfde termijn waarin die vraagverheldering behandeld dient te worden. We hebben daar met juist de

vraagverheldering dat die voorliggende voorzieningen ook gewoon een centrale plek hebben als wij met de klanten in gesprek gaan op zijn of haar hulpvraag. De Wmo expertise - Sascha, zal daar dadelijk wat meer over vertellen – hebben we nog niet zo heel lang geleden maar wel toegevoegd aan die integrale klantroute voor de vraagverheldering. En hebben we inderdaad heel veel samenwerking waar net ook al werd gerefereerd door Michiel, door de stress sensitieve dienstverlening, armoede en schuldenbeleid om daarin inderdaad het juiste te doen en de juiste interventie vooraf te plegen voordat je inderdaad ook echt hulp gaat bieden in een gezin. Want als gezin heel veel stress heeft doordat hij geen woning heeft, het voorbeeld onder de brug, dan kan je inderdaad gaan hulpverleners maar dan is het zonde van de tijd. Nou ja, en de integrale vraagverheldering, maar daar zal Sascha ook verder naar refereren. Met de Wmo consulenten binnen het wijkteam zal dit jaar gaandeweg verder uitgerold gaan worden. Mag ik ... Als je dan kijkt op dit specifieke onderwerp, dus integrale klantroute en vraagverheldering, wat onze rol dan is, is dat we een eenduidige toeleidingsproces hebben. En toeleiden kan natuurlijk overal naartoe zijn. Het kan zijn naar de tweede lijst, maar het kan ook zijn naar een voorliggende voorziening. Die breedte die wordt binnen elk wijkteam in Dordrecht gefaciliteerd. En dat we inderdaad die Wmo dichterbij willen hebben waardoor een klant maar één keer zijn verhaal hoeft te vertellen, en dat dus ook de juiste hulp geboden kan worden op dat moment of inderdaad in samenhang geboden kan worden. Dus dat er in de Jeugdwetvoorziening of een Wmo-voorziening naast elkaar gelopen kan worden. En gezamenlijk transformeren vanuit gelijkwaardigheid.

Mevrouw Peters-Goei: Ja, dank je wel, Yvette. Ik mag daar als enerzijds gast, maar toch ook wel een beetje een collega van het Sociaal Wijkteam. Mijn naam is Sascha Peters van de SDD. Ik geloof dat ik de enige ben van de SDD vanavond. Ik vind het heel fijn dat ik hier iets mag toevoegen. Halverwege de pilot ... Ineens staat een pilot Wmo, want het is dat je op een gegeven moment zegt: we willen wat ruimte creëren binnen onze reguliere dienstverlening om te kunnen oefenen om ook fouten te durven maken, hoe kunnen we nu eigenlijk echt integrale dienstverlening samen met het Sociaal Wijkteam vormgeven? Dus we noemen het pilot. 1 oktober 2020, sorry, ik vergeet even het jaartal, gestart. Ikzelf was toen nog geen projectleider, dus ik heb het begin niet meegemaakt. Het was net voor de lockdowns, zijn ze samengekomen, een mooi projectplan opgesteld: dit gaan we doen. Er staat een hele mooie integrale klantroute, wij voegen daar gewoon – en daar staat nog in het projectplan op afroep – een Wmo consulente toe aan de vraagverhelderingsfase. Zo staat het op papier. En vervolgens, ja, waarom doen we het eigenlijk? Er is een grote wij-zij cultuur, wij van de SDD, zij van het Sociaal Wijkteam, begrepen elkaars taal niet altijd, wij hebben onze eigen werkprocessen, maar zo staat de systeemwereld vaak voorop in plaats van dat we samen naar de leefwereld kijken van de klant. Dus heel goed dat daar een pilot voor werd ingericht. In eerste instantie voor de duur van een jaar. Door de coronaperikelen, daar begin ik gelijk mee, is het nog even iets verlengd, want als je twee bloedgroepen met elkaar gaat samenvoegen dan is daar ook gewoon fysiek contact voor nodig in de zin van bij elkaar zijn, met elkaar op huisbezoek en met elkaar een vraagverhelderingsgesprek voeren. Daar waren wat beperkingen, dus daar zat ook enige vertraging in en loopt de pilot nog door tot nu. U ziet kort een beetje een pitch de

samenwerking als doel. Ja, een samenwerking kan een doel zijn, maar tegelijkertijd ook een middel. Dus in eerste instantie wilden we elkaar wel beter leren kennen, dat zie je ook bij fase 1. Wat zijn nu eigenlijk de verwachtingen samen kijken naar de inwoner, wat hebben we dan daarin te doen, wat is mijn werkwijze, wat is jouw werkwijze? Fase 2 ook. Dan gaan we het ook samen doen. Fase 3 operationaliseren. We gaan even terugkijken: heeft dit wel het gewenste effect bij de inwoner, ja of nee? Stellen bij, en dan rollen we uit. In principe een heel logisch proces voor elk project dat je kan doen. Ja, het hogere doel is natuurlijk gewoon passende betaalbare hulp voor iedereen van nul tot honderd. De SDD richt zich nu ook van nul tot honderd, maar waar we elkaar echt willen gaan raken is natuurlijk ook die 18 min, 18 plus, hebben we echt nog het een en ander te doen, maar ik vertel daar zoiets over. Hij mag naar de volgende sheet. Nou, alle opbrengsten beknopt onder elkaar, wat levert dat nu op naast het elkaar kennismaken en de taal van elkaar leren spreken en samendoen? Als eerste kunnen we zeggen dat zowel de medewerkers van het Sociaal Wijkteam en de Wmo consulenten elkaar echt beter hebben leren kennen. De Wmo consulenten sluiten aan bij de inloopsprekuren of op andere momenten, en daardoor zien ze ook wat er binnenkomt en wat we bij de SDD vaak nog niet zien. Als SDD zitten we eigenlijk wat eerder in de keten of waarvan we soms aanmeldingen bespreken die we normaal gesproken niet zouden bespreken. De samenwerking is daardoor verbeterd. In eerste instantie zetten we altijd in op korte lijnen met iedereen. Maar door zo samen te zitten, door te zeggen wij richten samen één proces in, ontstaat er een veel diepgaandere samenwerking waardoor we ook anders naar ons eigen werkproces zijn gaan kijken, en het Sociaal Wijkteam ook. In eerste instantie was het zo, wat ik heb gehoord: waarom mag alleen de SDD indiceren, kan het Sociaal Wijkteam dat dan niet? Er was niet echt een gelijkwaardig iets, maar gaandeweg is het ijs ook meer gaan breken en zijn we samen als gelijkwaardige partners daar gaan staan. Tweede resultaat, de cultuurverschillen zijn explicieter gemaakt. We begrijpen elkaar beter, maar wat belangrijker is voor de inwoner en wat ik ook gewoon hoor uit de praktijk is dat we sneller kunnen schakelen. Jullie kennen misschien wel het werkproces van de Wmo. Een inwoner moet een melding doen, moet zich aanmelden. Maar bij een wijkteam staat die deur open en komen er gewoon heel veel mensen binnen met allerlei soorten vragen. Als wij daar ook zitten kunnen we eerder detecteren: hé, wacht eens even dit kan eigenlijk ook nog wel toekomstig ... Misschien kunnen wij hier ook iets van betekenis zijn. En de inwoner hoeft dan niet meer ... En voor de ene inwoner is dat makkelijker dan de andere inwoner om die stap naar die SDD te zetten. Als we samen op huisbezoek gaan, idem, dan horen we het verhaal aan, we snappen de leefwereld van de inwoner. Soms heeft het Sociaal Wijkteam al een band met de inwoner waardoor we echt begrijpen waar het om gaat en kunnen we ook direct schakelen. Kunnen we ook tegen de inwoners zeggen: u hoeft die melding niet te doen, ik zit hier aan tafel, weet u wat, ik regel gewoon op dit moment terwijl u hier aan tafel zit het een en ander. Ik pleeg een telefoontje, en in plaats van dat u zes weken hoeft te wachten kan het binnen twee weken, kan u een rolvoorziening, een loopplank, wat ik allemaal heb gehoord, geregeld worden. Wat zorgt voor een stukje stressvermindering, begrepen voelen, kortere doorlooptijden: goh, ik wist niet dat het zo kon, en wat fijn dat dit zo samen kan. Dat zijn wat reacties van inwoners die wij ontvangen. Nou, dit zijn de eerste resultaten van de integrale arrangementen, dat staat zo op papier als dat wij van de Wmo ... Ik ben niet helemaal van de Wmo, maar gewoon

van de SDD, maar een Wmo consulent kijkt gewoon met Wmo bril: heb jij recht op de voorziening ja of nee. En we hebben daar ook nog wel iets in te leren om beter gebruik te maken van de voorzieningen die Dordrecht rijk is. En door aan te sluiten bij het Sociaal Wijkteam leren we daarvan en kunnen we daar ook beter in schakelen. We zijn er nog niet, we hebben nog heel wat te leren. Nou, u kunt de rest van de resultaten lezen. Dus het minder medicaliseren, soms het wat meer normaliseren van zorg. Knelpunten naast de corona, wat het ons natuurlijk en voor iedereen soms ingewikkeld blijft hoe blijven we met elkaar in verbinding, is het ook even met elkaar zoeken hoe we dit goed gaan uitbreiden voor heel de stad. Dat een succesvolle samenwerking niet afhangt van de personen, maar dat we gewoon echt een nieuwe normaal, en dan heb ik het niet over corona, maar gewoon echt over dienstverlening gaan ontwikkelen wat voor iedereen logisch klinkt. Daarin is het tempo heel belangrijk. De schaarste van de arbeidsmarkt is natuurlijk een ding waar we weinig invloed op hebben maar dat bepaalt soms wel het tempo. Als er te veel vacatures zijn of te veel gaten dan zie we de druk op de caseload en is het gewoon lastig om dat tempo er goed in te zetten. Maar we zijn er mee bezig het Sociaal Wijkteam en wij. Daarin worden de medewerkers zo goed mogelijk in gefaciliteerd en moeten we ook in de drukte ruimte blijven creëren om te ontwikkelen en te leren. Wat monitoren we? Op dit moment loopt er ook een onderzoek gaande door APB. Zij interviewen de inwoners ook, ik kan daar nu nog niks over terugkoppelen. Dat volgt op een ander moment. We kijken naar hoeveel casussen we samen hebben opgepakt, hoe vaak we hebben geconsulteerd en waar die aanmeldingen vandaan komt. En een omgekeerde toets is voor ons een werkwijze om samen in ieder geval die taalverschillen te overbruggen, en ook samen ook meer te kijken naar wat heeft de inwoner echt nodig in plaats van steeds te denken in onmogelijkheden. Yvette.

Mevrouw Ballijns: Dank je wel, Sascha. Als we het dan maar even beetpakken inderdaad als je kijkt naar de vraagverheldering en de integrale klantenroute en de samenwerking met de partners, als we daar dan expliciet bij stilstaan, wat zegt dat dan? Dan zien wij inderdaad dat wij in Dordrecht kunnen stellen dat iedere instantie gewoon aan kan melden ook bij het Sociaal Wijkteam. Het liefst willen we natuurlijk dat de inwoner het zelf doet of dat de inwoner het doet met een instantie. Maar ook een instantie kan inderdaad ons consulteren waardoor de integrale klantroute van start zou kunnen gaan. Mooie voorbeelden daarin staan beschreven: Sociaal op recept, de POH-jeugd die gestart is recent en waar ook nog hopelijk een uitbreiding in gaat komen waardoor we dus ook meteen de schakel hebben met de huisartsen, Jong JGZ, scholen, de voorschoolse voorzieningen, dus de peuterspeelzalen en de kinderopvang, maar ook buurtwerk en jongerenwerk in plaats van jongere werk. Veilig Thuis waarin we afspraken maken, maar dus nu ook de SDD breder, dus niet alleen de Wmo maar de SDD veel breder. Het zijn nauwe samenwerkingspartners, en daarbij geven wij ook aan wat ook al hiervoor ter sprake kwam dat we kunnen stellen dat we een redelijk goede samenwerking hebben met deze partners, maar dat er altijd wel ruimte is voor verbetering. Want bij samenwerking hebben altijd twee partners nodig, en dat kan soms wel een puzzel zijn of een zoektocht, maar zien daarin wel ook de hoge bereidheid om dat te doen. En hebben we dus ook nauw overleg bijvoorbeeld met een Veilig Thuis om juist veiligheidszaken wel weer voorrang te geven in de integrale klantroute op reguliere vragen. Dus dan kan het zijn inderdaad als we veel Veilig Thuis meldingen krijgen dat de

reguliere vraag langer moet wachten op een aanbod vanuit het wijkteam omdat dan die Veilig Thuiszaak voorgaat. Dus dat zijn ook afspraken en daar proberen we ook goed op te monitoren dat dat wel in redelijke termijnen gaat, en niet dat een andere klant dan heel lang moet wachten omdat er zoveel Veilig Thuismeldingen komen. En dat signaleren we dan inderdaad ook weer in de accountgesprekken met onder andere Dorrit en Stefan om dat bespreekbaar te maken met elkaar: hoe doen we dat nu en aan welke knoppen, waar An Theunissen net naar refereerde - als je ergens aan een draadje trekt gaat het ook ergens anders weer rollen - dus wat doen we dan met elkaar, met zo'n Veilig Thuiszaak? Het stukje waar zijn we trots op. Ik denk dat wij oprecht kunnen zeggen dat we heel erg trots zijn op de integrale klantroute binnen alle wijkteams. Er heeft pas ook weer recent een evaluatie op plaatsgevonden, omdat wij toch redelijk ambitieus en gedreven zijn en zeker ook weten dat het niet altijd even goed gaat, en altijd ruimte is voor verbetering. Dus die evaluatie of die integrale klantroute geeft ook weer mooie nieuwe verbeterpunten dat we kunnen zeggen dat we voor ongeveer 80 procent binnen de gestelde termijn van de integrale klantroute de vraagverhelderingsfase ook de klanten kunnen helpen. Nou ja, de invloeden die hiermee te maken hebben is bijvoorbeeld het ziekteverzuim. Helaas, we zijn inderdaad wel opgebleven en hebben het ook wel draaiende gehouden, maar we hebben ook wel een vrij hoog ziekteverzuim nu ook mede corona gerelateerd. De arbeidskrapte die meespeelt als iemand zijn baan opzeggen, dan heeft hij twee maanden opzegtermijn, en voordat je een nieuwe collega hebt ben je vaker weer vier maanden verder, dus dat maakt inderdaad dat we niet de volle 100 procent halen. Dat we steeds meer aan het verbreden zijn met de samenwerkingspartners hoe kunnen we het proces optimaliseren, hoe kunnen we daarin beter afstemmen om wel alles te halen en dat die doorstroom, dus die instroom doorstroom en uitstroom, ook beter kan. Nou ja, en de absolute winst op de samenwerking met de SDD. Dus dat zijn de punten waar wij behoorlijk trots op zijn. En schuin gearceerd ook gewoon het vakmanschap, en wat gelukkig ook wel herkend en erkend wordt dat we dus ook zien dat onze medewerkers steeds deskundiger worden op armoede, schulden, stress sensitieve dienstverlening, maar ook op methodisch werken. Waar zit er ruimte tot verbetering? Nou, daar zit dus inderdaad ook nog wel van de wachttijden waar ook al naar werd gerefereerd door de wethouders, de ene wijk eten iets langere wachttijd dan een andere wijk, wat kunnen we daarin gaan doen? Dus we gaan ook toewerken naar één wachtlijst voor Dordrecht breed. Dus dat vraagt wel weer iets van ons intern werkproces. Maar het moet niet zo zijn als je in wijk A woont dat je daar over twee weken terecht kunt en als je in wijk B woont dat je daar twee maanden zou moeten wachten, dus daar gaan we mee aan de slag. De beschikbare capaciteit voor ontwikkeling bij professionals, dus dat ze ook wel die mogelijkheid voelen en ervaren binnen de vrij volle caseload die ze hebben, maar dat ze daarin wel blijven ontwikkelen. Daar moeten we naar zoeken. De arbeidskrapte, die werd al eerder aangegeven dat we toch moeilijk goede professionals kunnen vinden. Ik zat net al even met mevrouw Rietstap-De Jong: goh, daar kunnen we misschien ook wel weer kijken naar ervaringsdeskundigen, hoe kunnen we de handen met mekaar ineenslaan om die arbeidskrapte functiedifferentiatie, maar ook gebruikmaken van de ervaringsdeskundige kunnen gaan verkennen. Nou, dat het altijd de procesoptimalisatie dat we die zo optimaal mogelijk en onafhankelijke inrichten, maar dat we ook scherp zijn op alle pilots die lopen. Want we hebben er best wel veel in Dordrecht die allemaal weer raakvlakken

hebben met het Sociaal Wijkteam en hoe kunnen we die inderdaad gewoon scherp met elkaar verbinden? Maar daar zal dadelijk in thema 3 ook wel een stukje terugkoppeling op komen. Dus dit was ons stukje op thema 1, de IKR en de vraagverheldering, de integrale IKR. En als er vragen zijn dan horen wij ze graag. Dank je wel.

De voorzitter: Zijn er vragen?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter? Ik heb een vraag.

De voorzitter: Ik dacht echt dat het van die kant kwam. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, sorry. U had het in het beginstuk over die integrale vraagroute, zeg maar. Waar ik heel benieuwd naar ben is volgens mij is het niet zo dat iedereen via die route binnenkomt, want er zullen ook wel degelijk overdrachten zijn vanuit bijvoorbeeld Veilig Thuis of vanuit de Jeugdbescherming. Is daar een verschil in werkwijze als iemand op die manier binnenkomt? Wordt er ook aan warm overdragen gedaan tussen instanties?

Mevrouw Ballijns: Ik ga Jip vragen als professional, en niet ik als manager, die dag dagelijks in de uitvoering zit om deze vraag te beantwoorden.

Mevrouw Gijsberts: Bedoel je qua wijken een verschil of bedoel je qua route op bijvoorbeeld vraagverhelderingsroute en of een casus binnenkomt vanuit Veilig Thuis of een casus binnenkomt: ik heb een vraag, ik ben een burger en ik wil hulp?

Mevrouw Nijhof: Nou, ik bedoel eigenlijk ... Ik ga gewoon een recent voorbeeld hier neerleggen. Op het moment dat iemand een afsluiting van een ondertoezichtstelling heeft over zijn kindje, waarbij de rechter zegt: ik wil wel dat de Jeugdbescherming de casus overdraagt naar het wijkteam, want er zijn nog wel wat problemen die opgelost moeten worden. Hoe gaat dat dan? Is het dan zo dat er een afsluitbrief van de Jeugdbescherming komt die dan uiteindelijk leidt tot dat jullie zelf contact opnemen met de inwoner, of is het zo dat die inwoner zich uiteindelijk toch nog zelf moet melden, los van de eventuele afsluitbrief die er is, of wordt er warm overgedragen?

Mevrouw Gijsberts: Als het goed is, er komt straks ook een ander thema aan bod, maar als het goed is we werken met Veilig Opgroeien waarin de keten ook zit, de veiligheidsketen zeg maar. Daar komt straks nog meer toelichting op. Even vooruitlopend op, maar in principe is de bedoeling dat die casus afgeschaald worden en dat er een warme overdracht in plaatsvindt. Dus dat de jeugdbeschermer die overdracht doet richting het wijkteam.

Mevrouw Nijhof: En is daar dan de inwoner bij of niet?

Mevrouw Gijsberts: Ik moet zeggen veiligheid is niet mijn stukje, dus ik ben daar niet altijd bij, dus ik durf dat niet zeker te zeggen.

Mevrouw Nijhof: Dan stel ik het misschien in de volgende ronde of niet, kan dat?

Mevrouw Ballijns: Ja, bij thema 3 komt het stukje veiligheid met name ter sprake, en daar kan denk ik inhoudelijk prima over doorgevraagd worden, ja.

De voorzitter: Als er dan geen ... O, de heer Kwaak heeft nog een vraag.

De heer Kwaak: Sorry. Dank u voor het inspreken. De pilot Stadspolders, heb ik begrepen dat het overal gaat straks. Maar is er al iets bekend over de tevredenheid van cliënten, want daar heb ik helemaal niks over gehoord. Is dat niet gemonitord, zien wij daar geen cijfers van of komen daar nog cijfers van?

Mevrouw Ballijns: Eens. De stukken die in de bijlage zitten refereert inderdaad naar de startfase van de vraagverheldering, en vanuit die vraagverheldering die is ook gemonitord door het OCD. Daarop is de integrale klantroute verder uitgezocht en is ook de klanttevredenheid ook meegenomen, ja. En er is ook een rapport van, dus ik ... Even kijken. Ja, die kan eventueel gewoon overhandigd worden.

Mevrouw Verkade: En voor de helderheid, de integrale klantroute is nu overal. Dus u heeft een stuk van de pilot van Stadspolders-Dubbeldam, denk ik, en dat was toen eigenlijk nog de hele beginfase. En daar is gemonitord, geleerd en toen is het langzaam uitgebreid naar heel Dordrecht, waardoor er dus overal een beetje een gelijke route is voor elke inwoner die naar het wijkteam komt. Dat was niet zo, en dat is nu wel zo, met uitzonderingen natuurlijk die wel eens plaatsvindt.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja dank, voorzitter. Daar heb ik ook nog een korte vraag over. Ik vraag me eventjes af, hé, dus eigenlijk doe je bij zo'n integrale klantroute een soort triage aan de voorkant. Wat voor soort medewerkers doen die triage vroeg ik mij af?

Mevrouw Gijsberts: Nou, dat zit dus verweven in de vraagverheldering. Er wordt gekeken naar wat is de vraag van een cliënt. Een cliënt komt binnen bij de inloop, belt, of een huisarts meldt aan in overleg met de klant, net wie aanmeldt. En dan wordt kort gekeken wat is de vraag wie past daar het beste bij, is daar een jeugdprofessional voor nodig? Soms komt een aanmelding via school, dus dan zit de Ouder-Kindcoach erbij die op school ook werkt, die het kind vaak ook al kent. En meestal maken wij een combinatie daarvan, dus of een Ouder-Kindcoach en een jeugdprofessional als het over een jeugdige vraag gaat bijvoorbeeld. Maar als het over een ouder die financiële problemen heeft maar ook kinderen heeft dan kan het weer een sociaal domein collega zijn, en een jeugdprofessional nu dus ook Wmo als die vraag er ligt. Dus we kijken echt naar: welke combi kunnen we maken om de klant zo goed mogelijk te helpen.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank voor die beantwoording, maar wie is we dan?

Mevrouw Gijsberts: O, sorry. Nou, er zitten bij ons mensen bij de inloop die dan die aanmeldingen binnen krijgen, dus die dan dat beoordelen, dus dat zijn de professionals

van het Sociaal Wijkteam. En degene die bij de inloop zitten zijn of sociaal domein collega of Jeugd. Het is altijd een combinatie die daar zit.

Mevrouw Ballijns: En in aanvulling daarop inderdaad. We hebben binnen het team dus een x aantal personen dat de vraagverheldering doet, dus dat is een aparte taak binnen hun dag dagelijkse werk. Dus niet het hele team doet vraagverheldering. Jip heeft bijvoorbeeld een x aantal uur per week waarin de vraagverheldering ingepland kan worden. En zo hebben we dus van een sociaal werk, algemeen sociaal werk en de jeugdprofessional een x aantal mensen binnen elk wijkteam die dat doen.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ik had een vraagje over de bemanning van het wijkteam. Misschien heb ik het gemist in de presentatie, hoor, maar ik mis een beetje de GGZ-specialisme in het wijkteam. Dus de vraag is wie vangt dat op? Ik werk zelf in Rotterdam en daar zie je dat wijken bemand worden door GGZ-agogen. Wie voert dat hier uit binnen het wijkteam? Hoe gebeurt dat?

Mevrouw Gijsberts: Als het goed is komen vanuit origine allemaal moederorganisaties waarin de verschillende facetten belegd zijn. Dus collega's van Jeugd- en Gezinshulp zitten in het wijkteam, collega's vanuit de GGZ, collega's vanuit het consultatiebureau, collega's vanuit de licht verstandelijk beperkte. Vanuit alle facetten zitten als het goed is medewerkers, en dat kan wel per wijk verschillen. Dus ik ben zelf van origine ook GGZ-agoog, mijn collega is dat ook. Alleen ik heb daar minder werkervaring in als mijn collega. Die komt echt uit de GGZ. Dus zo probeer je per team alle achtergronden wel te hebben.

De voorzitter: De heer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: Ja, voorzitter dank u wel. Nog een aanvullende vraag op wat net ook al aan de orde kwam. En hartstikke mooi inderdaad alle ervaringen en alles te horen over de samenwerking van de professionals, maar ik mis nog wel een beetje alles met betrekking tot de klant waar we het voor doen de afgelopen tijd. In hoeverre is nu in die afgelopen periode ook echt contact geweest met de mensen die de hulpvraag hebben en hoe zij nu al die veranderingen hebben ervaren. Hoe is dat de afgelopen tijd ook meegenomen in het hele proces van de verandering?

Mevrouw Ballijns: Het is misschien even goed om te vertellen. De vraagverheldering hebben we in 2018,2019 hebben we de eerste pilot gedaan waaruit de integrale klantroute is gekomen, omdat we zagen dat er een stagnatie zat op de instroom doorstroom en uitstroom. Dus de wachtlijsten liepen op, en toen zeiden we: ja, we kunnen er standaard fte's bij doen, maar is nu alleen maar fte's de oplossing? Dus zodoende zijn we gaan kijken hoe kunnen we onze eigen voordeur anders inrichten om in ieder geval te kijken of dat ook effect heeft? De integrale klantroute is opgezet met vertegenwoordiging van de cliëntenraad. Dus we hebben bij elke stap van die integrale klantroute en de leerelementen vanuit de vraagverhelderingsfase hebben we het telkens tegen het klantenperspectief aangehouden, en hebben we ook gezegd: oké als we deze

route nu doen zouden jullie dan als cliëntvertegenwoordiger hier blij van worden? Zouden jullie dan ons willen adviseren daarin? En daarin hebben we telkens de verbeteringen meegenomen. En zo is het ook in de laatste evaluatie weer meegenomen: hoe ervaren klanten het, en wat hebben we daar dan eventueel in te doen?

De voorzitter: Dan is het nu denk ik tijd om de eerste themasessie af te ronden. Ik stel voor dat we nu overgaan tot een korte pauze. Het is nu 13 over, dus we gaan om 21 uur 23 door met themasessie 2.

Schorsing

Einde schorsing

Thema 2 Vindplaatsgericht werken en samenwerking met het voorveld

De voorzitter: Oké, we gaan door naar thematafel 2, vindplaatsgericht werken en samenwerking met het voorveld. En hierbij sluiten Anne Scheening, manager van het Sociaal Wijkteam, Peter Snoeren manager Buurtwerk, Daniel Stuit professional bij het Sociaal Wijkteam en Lindy Van Hooijdonk ambtelijke ondersteuning aan. O, iemand anders neemt waar? Wat is uw naam?

Mevrouw Pors: Dit dingetje? We zijn met meer. Ik ben Ariadne Pors, teamleider van Buurtwerk en Sociaal Recept projectleider, en achter mij zit nog een dame een Sociaal Makelaar.

Mevrouw Scheening: Je doet vindplaatsgericht werk of je doet het niet.

De voorzitter: Maar op het moment dat uw collega ook met deze tafel mee kan praten dan kan zij het beste hier zitten, want anders heeft ze geen microfoon en kan ze dus ook geen vragen beantwoorden. Nou, welkom. De vloer is aan u.

Mevrouw Scheening: Goedenavond. Mijn naam is inderdaad Anne Scheening van het Sociaal Wijkteam Dordrecht, en wat zijn wij blij dat wij vandaag op een vindplaats mogen zijn, het Stadskantoor. Want uiteindelijk zijn wij allemaal met elkaar vindplaatsen. En vindplaatsgericht werken en Buurtwerken en samenwerking is het onderwerp wat ik mag doen, maar wij kunnen het nooit alleen, dus we doen dat zeker met alle professionals, maar ook alle samenwerkingspartners. En ja, we kunnen nog heel veel beter doen. En wij hebben van Dorrit geleerd dat wij ook een keer mogen leren om ook dingen beter te zien dan wij het zelf zien, maar dat is doordat wij gewend zijn dat als het misgaat gauw de vinger naar het wijkteam gaat, dus dat is ook goed. Maar daardoor vergeten we wel eens om vooral heel trots te zijn, en daar wil ik mee aftrappen. En dat is ook niet voorbereid, maar daar wil ik wel zeggen coronatijd en sociaal professionals en jeugdprofessionals en het Sociaal Wijkteam die hebben echt keihard gewerkt heel de coronatijd door. En je bent cruciaal beroep, maar op het moment dat je wilt testen ben je het niet, dus moet je gewoon heel lang wachten, maar ondertussen wel je gesprekken doen. Ik wil echt een groot compliment geven niet alleen aan het Sociaal Wijkteam, maar alle mensen die ook in het voorveld en eromheen in de

hele coronatijd altijd gewerkt hebben. We kijken zo naar de medische kant en dat is volkomen terecht, maar ik wil ook al die mensen die voor de inwoners en voor de inwoners zelf die ook daardoor veel elkaar geholpen hebben echt een pluim geven, dus ik denk dat dat ook even gezegd mag. Ik maak even van dit moment gebruik. En dan gaan we gewoon verder met vindplaatsgericht werken. O, ik heb een laptop. Ja, ik zal het even zo doen. Het is hetzelfde riedeltje wat mijn collega hiervoor deed met dezelfde richting, dus ik denk dat ik die kan overslaan. En wat zijn de ontwikkelingen? Nou, in de opmars in 2021, 2023 zitten we op het kader van vindplaatsgericht werken dat we niet alleen kijken naar deuren open en deuren dicht van een wijkteam, maar waar deuren dichtgaan gaan ook weer deuren open, dus dat betekent dat wij met vier plekken van de Sociaal Wijkteams als vindplaats gebruiken. Wij kunnen zelf zichtbaar zijn op onze eigen vindplaats, maar er kunnen ook andere professionals van andere samenwerkingspartners zichtbaar zijn op de vindplaats van het wijkteam, en wij als professionals van het wijkteam kunnen zichtbaar zijn op die vindplaatsen. Daar hebben wij met elkaar met de gemeente Dordrecht ook wel naar gekeken hoe gaan wij ons veel meer op dat vindplaatsgericht werken richten. En daar zijn een paar pilots uitgekomen wat we daar doen, en dat zijn onze vindplaatsen, de scholen en de voorscholen, Jong JGZ, dus het Jeugdgezondheidszorg, kinderopvang - gaf ik al een beetje aan - samenwerking met huisartsen, dat is ook een mooi thema. Dat stond in het stuk waar wij zouden samenwerken, maar daar hebben we ook gekeken wat doet al een samenwerkingspartner van ons. En daarom hebben we ook Sociaal op recept meegenomen om ook te zeggen we kunnen op het moment iets optuigen, maar je kan er ook voor kiezen om aan te sluiten bij een samenwerkingspartner om de handen ineen te slaan om met elkaar dat te doen, en niet zelf weer iets te beginnen. Dus dat is ook het stuk om zo met mekaar dichter op voor die inwoner het makkelijker te maken dan dat we weer een loketje opendoen, want je wil het samen doen. Dus dat is waar we steeds verder in gaan ontwikkelen. En bij dat vindplaatsgericht werken hoort het hele stuk, wat ook mijn collega net aangaf, centrale wachtlijsten op Sociale Wijkteams nul tot honderd om te zorgen dat als het in de ene wijk wat rustiger is je in de andere wijk kan inspringen. Dus dat is denk ik een heel belangrijk punt om te doen. Nou, de inlooplocaties, gaf ik net al aan, dat zijn er vier. Daar hebben we vanuit het wijkteam zelf is dat op Stadspolders-Dubbeldam in Sterrenburg, de Callistolaan is zo eind vorig jaar - volgens mij, Yvette - geopend, en Centrumlocatie Bankastraat, en dan hebben we Crabbehof als locatie wat open is waar de inwoners van Krispijn en Wielwijk komen. En binnen Krispijn is het verzoek gekomen om daar wat meer aan te sluiten bij waarschijnlijk of het Buurtwerk of op een andere plek waar we iets makkelijker toegankelijker zijn om elkaar te vinden. Dus ook die signalen horen we, maar we zijn ook wel afhankelijk van onze locaties waar we zitten, en ik kan je vertellen in coronatijd in verpleeghuizen en bejaardentehuizen zijn niet heel handige locaties. Dat geeft niet, we vinden voor alles een oplossing. Wat we verder gedaan hebben is dat de samenwerking met jongerenwerk ContourdeTwern, IPTA, en jongerenwerk werkt natuurlijk ook veel met Jongeren Op de Rit, een expertise binnen het wijkteam samen. Er zijn heel veel van dat soort dingen die we met elkaar ontwikkelen om die samenwerking te vinden. Ik kan zelf naar de volgende. De rol van het wijkteam is niet alleen dat we zorgen dat die inwoner ... We kunnen een hele discussie maken met elkaar zijn wij nu drempelig of zijn we nu laagdrempelig, maar wat het belangrijkste is dat

we als wijkteam zien dat we begonnen in 2015 – werd straks ook al een beetje aangegeven in het vorige gesprek – zijn we heel erg generalistisch met elkaar. We waren overal van. Dus iedere vraag kon binnenkomen en elke professional moest overal van zijn, waardoor je dus ook kreeg dat je niet zo goed weet: met wie zit ik nu aan tafel, en wat kunnen we ervan verwachten? Dus die ontwikkeling die we met elkaar gemaakt hebben in de samenwerking is ook de ontwikkeling die we gemaakt hebben met de professionals, en dat is veel meer op expertise en het gebruik maken van ons als nul tot honderd. En dat is altijd het lastige van zo'n avond en dingen eruit halen, je licht er een klein stukje uit, maar er hoort heel veel meer bij, dus daar doe je soms anderen mee te kort, en dat is absoluut niet onze bedoeling. Het gaat uiteindelijk voor de inwoner om de samenwerking te voelen dat het logisch is, dat het zo normaal mogelijk gaat en dat de drempel zo gemaakt wordt dat het gemakkelijk toegankelijk is en dat we zorgen, blijven zoeken met elkaar dat we de inwoner blijven vinden op welke plek dan ook. De rol van het Sociaal Wijkteam is meedenken, mee uitvoeren, de doorontwikkeling wat ik al zei op de Jeugdgezondheidszorg, omdat dat uiteindelijk een groep is waar 95 procent bijna komt aan kinderen, dus dat is al heel belangrijk dat je juist daar de samenwerking vindt als je over preventie en zo dicht mogelijk bij wilt zitten. Integraal arrangeren, de huisvestingsvraagstukken. Nou, dat kan ik u ook aangeven dat als je een sociaal werker op dit moment vraagt: heb je het nog naar je zin op het werk? Dan hoor je wel heel veel mensen zeggen: huisvesting, het is bijna niet meer leuk. Omdat ieder mens heeft een huisvesting en daar stagneert veel hulpverlening bij. En dat maakt het wel eens moedeloos wat ook leert dat ze ook proberen de inwoner wel zover te krijgen wel al die dingen waar je wel aan kan gaan werken te gaan doen. Het Sociaal Wijkteam handelt daarnaast ook outreachend, en dat is ook een belangrijke vindplaats. Als je naar outreachend werken kijkt is dat wij ... Vroegsignalering werd al een beetje aangegeven straks ook door de wethouder, dat we al eerder aanbellen doordat er uitmeldingen van achterstandsbetalingen mekaar al beter weten te vinden. Daarnaast het meldpunt Zorg & Overlast die meldingen doet om eens aan te bellen bij mensen waar meldingen voor zijn. En we zien momenteel een hele grote groep van 50 tot 70 jaar waar we veel vervuilingen, eenzaamheid, Zzp-problemen, alle steeds meer meer gang komen. Hoe de corona daar nog invloed voor heeft, ik denk dat alles te vroeg is om daar een eerlijk antwoord op te geven. Dat zijn een beetje om u mee te nemen wat we dan doen. En het allerbelangrijkste wat ik vanavond dan ook een beetje in de shine wil zetten is onze professional vanuit Jongeren Op de Rit. Ik denk dat het goed is dat hij ook een stukje samenwerking vertelt wat hij heeft vanuit de expertise JOR, maar ook vanuit het samenwerken met de kerngroep. Dat is dan weer eigenlijk waar heel veel problemen zitten, en dan de mooie schakeling die je maakt met het Buurtwerk, het voorveld. En dat zijn de twee werelden wat gewoon belangrijk is dat je met elkaar ziet die je doet, het Buurtwerk wat nul tot honderd schakelt, maar ook het Sociaal Recept doet. En vanuit dat stukje lijkt het me mooi om jou eerst het woord te geven over Welzijn op recept, Peter. Ik hou mij nooit helemaal aan lijnen, dus ook niet aan een presentatie. Belangrijkste vind ik dat ook andere mensen aan het woord komen dan alleen ik. Peter.

De heer Snoeren: Ja, dank je wel. Wil je het dan ook doorzetten, de presentatie, want dat is meteen mijn spiekbriefje. Ik ben Peter Snoeren, manager bij ContourdeTwern en verantwoordelijk voor de Buurtwerkopdracht en de opdracht INZET078!, en goed om

daarbij te vermelden is dat we beide opdrachten uitvoeren in een samenwerkingsverband met MEE-Vivenz, dus dat dient er altijd even bij gezegd te worden. Het Sociaal Recept is een project, een extra financiering die we gehaald hebben in 2021. Wat goed is om te weten aan de voorkant is dat de rol Sociaal Makelaar ooit gestart is in een pilot binnen Krispijn binnen het Sociaal Wijkteam, en 2019 toegevoegd is aan de Buurtwerkopdracht om daar verder door te ontwikkelen naar de positieve resultaten die daar behaald waren. Sociaal Recept is eigenlijk een doorontwikkeling op die rol van Sociaal Makelaar. Deze financiering loopt twee jaar en wordt gefinancierd vanuit de opgave Zorgzame Stad. En we hebben daar een mooi verhaal bijgeschreven waarbij we onszelf ook nog een mooie taak hebben toebedeeld in het stukje financiering. Dus ik neem u even kort mee in wat het project is en hoe dat proces verder loopt, en dan zal dadelijk daar Patricia ook maar even gaan vertellen over hoe we dan samenwerken met het wijkteam. En dat is denk ik een stuk interessanter, maar ik vond het wel mooi om dit even te benutten, dit moment. Het gaat over het verbinden van het medisch aan het sociaal domein. Dus er zijn heel veel mensen met psychisch-sociaal problematiek die bij de huisarts komen, dus mensen die neerslachtig zijn, mensen met gevoelens van eenzaamheid, lichamelijk onverklaarbare klachten waarbij we denken dat ze gebaat zijn bij een welzijnsoplossing. Daar heb je een landelijk project Welzijn op recept voor. Sociaal Recept is daarvan afgeleid, maar we hebben daar natuurlijk onze eigen Dordtse variant op gecreëerd zoals we allemaal goed zijn in onze projecten allemaal een eigen draai geven. En waarom hebben we dat gedaan? Omdat we de huisarts willen ontlasten. Binnen het Welzijn op recept vindt de intake rondom Welzijn plaats bij de huisarts, dus dat gesprek doet de huisarts. Maar dat is ook een club die het al aardig druk heeft in de spreekkamers, dus we hebben gezegd: goh, als jullie nu mensen tegengekomen met dat type klachten verwijst ze dan door naar ons, naar de Sociaal Makelaar. Nou, via een mooi systeem wat al draait bij de huisartsen worden mensen doorverwezen naar ons, naar de Sociaal Makelaars, daar wordt in een mooie volzin of één woord geduid wat de problematiek is, en dan gaan we op huisbezoek. Daar staat nog mooi stap 2 en 3 en er was een hele mooie papieren werkelijkheid, maar in werkelijkheid gaan we gewoon na dat mailtje, waar de patiënt van op de hoogte is op het moment dat hij doorgestuurd wordt door de huisarts, nemen wij contact op met die bewoner – voor ons is het altijd een bewoner - en vragen we: wat kunnen we voor u betekenen, kunnen we even langskomen? We denken namelijk dat op het moment dat je een goed gesprek achter de voordeur bij iemand aan de keukentafel voert dat je dan ook daadwerkelijk meer te weten komt, dat je een duidelijker problematiek ... Nou, duidelijker. Je kan het in ieder geval goed signaleren omdat je in de leefomgeving van iemand terecht komt. Nou, op basis van dat gesprek kunnen we heel goed inschatten - we, is dan de Sociaal Makelaar - wat voor iemand hebben we tegenover ons, en wat is een passende interventie? Is het een Welzijn op recepttraject, dus kan iemand binnen Buurtwerk doorstromen, kan iemand in een koffieochtend bij De Buitenwacht, kan iemand op wat voor informele ontmoetingsplek ergens aansluiten, kunnen we een maatje voor hem regelen, is informele zorg nodig, kunnen we zijn netwerk betrekken in het oplossen van zijn vraag? Alle kanten kan het op. Is het een complexe vraag dan gaat het naar het Sociaal Wijkteam. We hebben hele korte lijntjes met het wijkteam, daar gaat deze bijeenkomst over, dus we gaan daar nog even iets over zeggen. Of is het een combinatietraject? En dat combinatietraject is win-win, want dat betekent dat

iemand voor zijn complexe vraag bij het wijkteam daar geholpen wordt met de expertise die bij het wijkteam zit, en dat hij voor zijn contactvraag, want het gaat over eenzaamheid, geholpen wordt binnen het Buurtwerk. Ja, we koppelen altijd even terug naar die huisarts: wat hebben we precies gedaan? Nou, ik heb in het donkerblauwblokje de eerste reacties van de huisartsen gezet die in Dordrecht-West actief zijn, die zijn heel lovend en die zijn heel positief. We schrijven alle huisartsen aan. We proberen via de zorggroep al de huisartsen ook goed te betrekken bij dit project. Nou, het komt goed op gang. Vanaf oktober is C-boards – zo heet het doorverwijssysteem waar we mee werken – operationeel, en zie je echt dat veel casussen toestromen. Nou, ik vertelde toen straks, en dan zal ik het afronden, mijn verhaal, nog dat we een financieringsvraag in de maag gesplitst hadden. Er zit namelijk altijd een kosten-batenvraagstuk rondom het sociaal domein, dat hoeft ik jullie niet uit te leggen, denk ik. En wij denken dat doordat je investeert op welzijn dat je een hoop zorg aan de achterkant kan voorkomen. Dus we hebben gezegd ook de inzet van een Sociaal Makelaar kost geld, het kost 1038 euro zo'n traject, dat hebben we allemaal mooi doorgerekend. Er zijn allerlei maatschappelijke businesscases op een hoop gegooid tussen sociaal werk Nederland, en die zeggen: sociaal werk rendeert op een factor 1,6. Dus daaruit blijkt ook al dat sociaal werk of welzijn oplevert. Nou, wat we doen met een actie-onderzoek is dat we, op het moment dat een casus afgerond is, zo moeten we er 100 doen, dat we gaan kijken welke kosten hebben we nu bespaard op de korte termijn, middellange termijn of de lange termijn? En dat is soms heel ingewikkeld. We krijgen bijvoorbeeld senioren met een vraag die we kunnen stutten en steunen met een informeel zorgtraject. Dat is heel mooi, maar als die dame of heer zijn heup breekt drie maanden later dan kom je toch hoger uit in de kosten. Mensen worden nu eenmaal ouder, en dat kost geld. Maar we kunnen wel zeggen dat over de periode van drie maanden of een half jaar, en toetsen we bij huisartsen met huisartsen en met Sociaal Wijkteamprofessionals, dat we bepaalde zorg hebben voorkomen door middel van die informele oplossing. We hebben een tijdje geleden 13 casussen bij de kop gepakt en door dat model heen gehaald, en toen kwamen die 13 casussen op een besparing van 45.000 euro. Dat zijn mooie aantallen, maar op 13 zegt dat nog helemaal niks, en op de schaal van Dordrecht al helemaal niet, dus we gaan aan de gang met 100 casussen om die in beeld te brengen, en dat is allemaal aanleiding op de samenwerkingsagenda met VGZ het gesprek te voeren over hoe en op welke manier kan de zorgverzekeraar bijdragen aan de preventie. Een heel mooi gesprek, een heel ingewikkeld gesprek, maar wel een hele mooie vindplek die huisartsen om te signaleren en mensen op de goede plek terecht te laten komen. Dat zal ik nu mijn mond houden, en dan kan Patricia nog iets vertellen.

Mevrouw Van Mourik: Nou, ik ben Patricia Van Mourik. Ik ben Sociaal Makelaar voor Dordrecht-West, dat is Krispijn, Wielwijk en Crabbehof. En ik ben inderdaad begonnen als pilot in het Sociaal Wijkteam Krispijn waarna anderhalf jaar de pilot afliep en de aanbesteding inderdaad naar Buurtwerk ging, en ik daar als Sociaal Makelaar dat voort mocht zetten met nog twee collega's. Nou, inmiddels ben ik vier jaar verder, en heb ik er nog drie collega's bij, dus zijn wij met zijn zessen, bedienen wij Dordrecht in zijn geheel, en dan in koppeltjes van twee per werkgebied. Sociaal Recept zijn wij gaan doen in augustus. Ja, we zijn iets later gestart waarbij het begin moeizaam was omdat de huisartsen natuurlijk bomvol zitten met spreekuren, met coronapatiënten, met regels in

de praktijk, en we niet direct kennis konden maken. Inmiddels hebben we een aantal praktijken bezocht, en zien we inderdaad echt wel gewoon enorm resultaat van het aantal doorverwijzingen wat we krijgen. En om voorbeelden daarin te noemen in de samenwerking naar het wijkteam toe heb ik er even snel twee bedacht net, is dat ik een doorverwijzing kreeg vanuit een huisarts in het centrum voor een patiënt die dan in mijn werkgebied woont. Zijn zoon was zeer afhoudend voor hulpverlening, moeder had al hulpverlening, alleen daarin was de huiselijke sfeer ontwricht. De communicatie tussen puberzoon en moeder liep absoluut niet goed, waarin zoon zelfs de regie had over de medicatie van moeder, en dat niet wenselijk was bij de huisarts, die aangaf: joh, kunnen jullie hier iets in betekenen, en dan laagdrempelig omdat zoon enorm afwijzend is op hulpverlening. Ik heb deze casus met een jeugdprofessional in de wijk besproken: hoe kunnen we dit nu het beste aanvliegen om inderdaad heel laagdrempelig in contact te komen met die jongen, en die communicatie iets te verbeteren, waardoor hij misschien op een gegeven moment wel open komt te staan voor iets hulp, ook op zijn vlak? En heb ik met de jeugdprofessional besproken om eerst schoolmaatschappelijk werk - dus de OK-coach waar Anne het net over had - in te schakelen en zo in gesprek te gaan met de jongen op school, zodat het ook niet gelijk in de huiselijke sfeer is, maar gewoon tijdens schooltijd op school, laagdrempelig: kom even met me mee, hoe gaat het nu thuis, en hoe is het afgelopen week geweest? En dat is sinds kort gestart, en moeder was erg tevreden. Zoon heb ik nog niet gesproken, maar ik ga daar zeker op terugkomen. Dus dat is een heel klein voorbeeldje van hoe zo'n doorverwijzing kan zijn waarin ik merk dit kan ik niet in het voorliggende veld oplossen, dit is echt wel iets waar professionals iets in moeten betekenen, maar waarbij je wel die verbindende factor kan zijn, de vertaalslag soms kan maken naar de professionals. Daarnaast heb ik een voorbeeld van een accountantskantoor dat een meneer had die ontslagen was na 31 jaar. Moest gaan solliciteren, waarbij het solliciteren digitaal niet lukte, waar ik dus de oplossing kon gaan bieden in het voorliggende veld: oké, zijn er projecten in Dordrecht of de omgeving waarin je zo iemand kan helpen door middel van een vrijwillige inzet of een vrijwilliger die hem helpt bij het solliciteren van zijn maandelijkse verplichtingen die hij sowieso moet voldoen? Inmiddels kwam ik daar wat langer over de vloer en merkte ik toch dat er meer was dan alleen dat solliciteren stukje, en ging ik twijfelen aan zijn vermogen om überhaupt aan het werk te komen. Heb ik mijn collega sociaal domeinprofessional van het wijkteam Krispijn gevraagd om met mij mee te gaan om te kijken of zij hetzelfde zag als wat ik zag. En zijn we in gesprek gegaan met een POH van de huisarts om eventueel deze meneer te laten testen en te kijken of er toch niet iets van een beperking speelt, waar ik het idee van kreeg. En zo zitten we er samen in, dus zo help ik hem op praktisch gebied in het voorliggende veld, en helpt mijn collega dat stukje met eventueel testen om te kijken of hij inderdaad misschien een beperking heeft of iets. Dus zo zoeken we de samenwerking op in bepaalde casussen. Soms moet je een motiverend gesprek eerst voeren om ze naar het wijkteam toe te krijgen, omdat mensen denken dat als ze naar het wijkteam moeten, soms, dat ze dat zelf niet meer kunnen, en dat is natuurlijk niet het geval. Maar ja, bij sommige mensen die hebben zo'n beeld en dan probeer je ze te motiveren om toch met jou samen mee te gaan naar het wijkteam. Dus dat is een beetje de praktijkvoorbeelden vanuit Sociaal Makelaar genoemd.

Mevrouw Scheening: Dank je wel, Patricia. Ik denk dat het mooi is om even het laatste stukje ook mee te nemen, want natuurlijk hebben we ook dingen waar knelt het dan nog. We hebben het over de samenwerking waar we nog steeds in moeten doorontwikkelen. Maar waar we vooral ook beknelling zien is dat professionals van het Sociaal Wijkteam werken vanuit goed bereikbaar locaties. Nou, dat is nog een onderzoeksvraag: wat zijn die locaties en hoe gaan we dat doen? Ik bespaar even de details daarin, maar jullie snappen dat zijn onderzoeksvragen. Hoe de logische spreiding eruit gaat zien werken we verder uit in deze periode. Wat is een logische spreiding van waar we gaan zitten en hoe we gaan zitten, maar ook waar sluiten we aan en waarom. Dit hangt samen ook allemaal met de Dordtse opgave versterken voorliggend preventief veld. Dan nog de externe communicatie, wat ik daarstraks al mee begon, het beeld van 2015 hoe we begonnen zijn, en nu inmiddels in 2022 van een wijkteam waar je binnenvalt met al je vragen, naar een wijkteam die heel veel samenwerkt met het voorveld, op welke gebieden dan ook en hier een klein voorbeeld van gegeven is, naar ons Sociale Wijkteam met meer expertise, met meer kijken hoe we integraal met elkaar op expertise kijken: wat doe je per wijk, wat doe je per gebied, wat doe je per stad? Om ook te zorgen dat je die inwoner op welke plaats hij ook is kan vinden, maar ook dat we hem kunnen helpen met die vragen waar het nodig is. Want de vraag achter de vraag blijft natuurlijk altijd het ding wat we willen weten, maar het normaliseren om mensen te helpen met hetgeen waar ze mee zitten kan ook weer een mooi begin zijn om mensen sneller verder te laten gaan. Dus onze denkwijze zien we daar ook met elkaar in veranderen: wat doe je wel en wat doe je niet? Dus je beweegt mee. En misschien zitten we over zeven jaar dat we het weer anders zien, maar op dit moment bekijken we het zo. De rol van het Sociaal Wijkteam binnen de opgave versterken voorliggend preventief veld is meedenken, vooral het proactief agenderen van blinde vlekken, want die hebben we allemaal. En wat ik mooi zou vinden is dat we die blinde vlekken met elkaar blijven delen om juist te zorgen dat het zicht met elkaar helder blijft ook al hangt er soms een mist, maar laten we geen beeldvorming doen, maar laten we mekaar de juiste vragen blijven stellen. Zo ook een tekort aan het aanbod in het voorveld, het versterken van de samenwerking met het voorveld, maar laten we vooral de samenwerking met eenieder waar we met elkaar mee te maken hebben versterken door het contact met elkaar te houden, want uiteindelijk helpen we de inwoner alleen als wij het goed met elkaar doen. Net gaven we al een beetje een voorbeeld van professionals werven en doen. Wat we wel zien, dat wil ik ook wel meegeven, we zijn zelf al met elkaar aan het ontwikkelen hoe kunnen we nu zorgen in onze organisaties dat je ook bindt en boeit voor je professionals, maar ook hoe we weer in contact komen om de stageplekken te bieden, want ook dat heeft door corona natuurlijk stilgelegd, en studenten weer ruimte te geven om dat te doen. Onderwijs is veranderd, wat ook betekent dat professionals op andere momenten instromen, dus we proberen op die manier wel ook weer onze arbeidsmarkt te doen. Dat wou ik nog even als aanvulling meegeven, dat we ook proberen aan die kant in mee te kijken hoe we de arbeidsmarkt en het werk weer aantrekkelijker kunnen maken. Ook dan ben je weer een vindplek, maar dan weer andersom voor studenten, leerlingen en anders. En zo heb je de cirkel weer rond. En het leek me een mooi stuk om daarmee te eindigen, met misschien nog een mooie quote voor jou Daniel, want daar ben jij altijd heel goed in.

De heer Stuit: Ja, daar is geen woord aan gelogen, dank je wel. Wat ik wilde zeggen is allereerst gewoon fijn dat we de kans krijgen om hier een verhaal te houden, en om mensen een beetje mee te nemen en ook toch te enthousiasmeren voor het mooie wat we al hebben in Dordrecht. Kijk, ik hoor vaak het wijkteam heeft een hoge drempel, maar ik zie toch echt meer mijn ervaring als professional, als een soort knikkerbaan, dus eigenlijk meer een soort van niet afgerond, dat klinkt heel negatief, maar dat je wel heel makkelijk naar binnen kan rollen, en dat er als een soort knikkerbaan ook heel duidelijk van nul tot honderd wordt gekeken in welk kokertje kom je terecht, en waar kun je gewoon de beste hulp en wie kan jou het beste helpen? En er zijn gewoon heel veel expertises binnen dat wijkteam. Ik hoor vaak ook nog je hebt een jeugd domein en een sociaal domein, en een Ouder-Kindcoach, en een Jongeren Op de Rit, een hele wirwar van categorieën. Maar we zijn gewoon het wijkteam, en we hebben allemaal de opdracht om de burger te voorzien in goede hulp. En ik denk dat we daar heel goed mee bezig zijn. Ik denk dat we heel veel ruimte krijgen ook om dat uit te voeren. Er is een uitspraak it takes a village to raise a child. Ik zou echt niet weten van wie die uitspraak is, maar ik vind het heerlijk om af en toe dat soort dingen ergens gewoon op tafel neer te leggen. Het is voor iemand die een snelle Googlewerking heeft, zoek hem snel op van wie de uitspraak is. Maar dat is ook een beetje in de samenwerking met de ketenpartners. Wij kunnen niet de cliënt of klant of bewoner, hoe je hem of haar wil noemen, niet alleen als wijkteam. We hebben echt jong JGZ voor nodig, Buurtwerk hebben we daarvoor nodig, de gemeente hebben we daarvoor nodig, en enthousiaste wethouders inderdaad die over een links discours volgens mij hoorde ik de heer Heijkoop iets zeggen. Dat is helemaal niks mis mee, als we maar gewoon het goede doen met z'n allen inderdaad. Nee, maar daar hebben we allemaal elkaar voor nodig, en ook alle mensen die hier nu vanavond aanwezig zijn en ook online meeluisteren om daar gewoon fris naar te kijken, en met z'n allen die stad verder te helpen. Dus ik zit alweer op mijn praatstoel merk ik, maar in ieder geval dat is mijn inbreng voor nu. En mochten mensen vragen hebben, kom maar op.

Mevrouw Scheening: Dat is mooi, denk ik, om mee te eindigen. Zijn er vragen voor ons, of neem ik nu het werk van jou af?

De voorzitter: De heer Kwaak?

De heer Kwaak: Dank u wel voor het inspreken allemaal. Ik vond het heel boeiend allemaal. Jullie doen heel goed werk, maar ik heb ook iets. Ja, een beetje een advocaat van de duivel vraagje voor jullie allemaal. Wordt er ook wel eens nee gezegd? Want te veel aanbod aan hulp kan leiden tot minder zelfstandigheid bij de bewoners. En zelfredzaamheid, dat heb ik helemaal nog niet gehoord bij jullie.

Mevrouw Scheening: Ik denk, mijnheer Kwaak... Ik wou zomaar je voornaam zeggen, maar dat hoort natuurlijk helemaal niet. Ik denk dat dat een hele goede vraag is. Wij moeten leren waar zijn wij wel en waar zijn wij niet van? En dat is ook wat ik daarnet even liet zien: veel meer uitstralen wat kunnen we wel, wat kunnen we niet? Daar zijn we zeker mee bezig door inderdaad heel goed te kijken bij wie hoort iets thuis. Het gevaar is met dingen delen met elkaar dat je ook heel veel dingen vergeet. En dat is wel bij die integrale klantroute, bij die inloop, zit er ook, en dat vroeg u daarstraks ook, wat

voor mensen zitten er bij de inloop? Daar zitten inderdaad mensen die heel goed triage doen, maar ook heel goed kijken is dit iets wat mensen zelf sneller kunnen oppakken weer als we ze bijvoorbeeld voor die zelfstandigheid ... En voor ons is het bijna zo logisch om mensen zo snel mogelijk in eigen kracht te zetten dat we het bijna vergeten te zeggen omdat we heel snel in problemen denken met elkaar, maar het is zeker dat juist gekeken wordt ook waar zijn mensen sterk in, of hoe kunnen we zorgen dat ze zo snel mogelijk zo sterk mogelijk worden om weer verder te kunnen? Dus dat is zeker waar men op kijkt, waar ligt de kracht. Nog andere vragen?

Mevrouw Pors: Nou, want ik vind het een heel boeiende vraag, en morgenochtend zit ik weer met mijn collega en nog vijf Sociaal Makelaars, en daar heb ik pas het onelegante woord de competentie van de onmacht laten vallen, want een hulpverlener wil altijd dat het nog beter gaat met de persoon die je voor je hebt. En daar doe je het voor, maar dat is niet altijd zo. En zeker bij de Sociaal Makelaars hebben we te maken met redelijk wat oudere mensen die aangemeld worden vanuit de huisartsen. We zien er echt wel een rode draad inkomen, en daar kun je niet voorkomen dat ze binnen nu en 10 jaar doodgaan, echt heel plat gezegd, dat kunnen we niet voorkomen, maar wat je wel probeert het leven te veraangename en op tijd de juiste dingen in gang te brengen. Maar je kunt niet alles bieden wat altijd gewenst is. Dus die competentie van de onmacht dat is een hele lastige, maar die is er wel. En zeker ook, en we hebben ook ruimte om een soort motivatietraject met mensen aan te gaan, dus ze zeg maar warm te krijgen om wat te gaan doen met hun shit. En dat heeft ook een einde. Op een gegeven moment zeg je ook nu hebben we heel veel gedaan, en nu is het eventjes aan de persoon zelf om z'n eigen proces te doen en kom terug, maar hou wel die deur open. En dat is wat we heel sterk bij elkaar doen. En wat nog net op het puntje van mijn tong zat, maar ik heb nu toch die microfoon ... Want ik heb nota bene hier in deze commissie maar dan een voorganger van jullie of daarvoor nog, dat weet ik niet, voor hetzelfde Sociaal Wijkteam staan praten, want toen werkte ik daar ook, dus ik vind ook dat ik een klein beetje recht van spreken heb om te vertellen hoe het werkt. En wat ik heel leuk vind in Dordt en echt mooi, en dat is voor jullie ook het goud, dat is klein genoeg om elkaar te kennen, en we werken ook op basis van opgebouwd vertrouwen. Dat voorbeeld wat net genoemd werd, en wij hadden het net tijdens de limonade druk over. Op het moment dat de bewoner jou vertrouwt, en denkt hè, je hebt mij begrepen, en die zegt, joh, maar ik kan niet alles doen, maar we hebben die nodig, dan kun je daarmee verder. Dan ben je het bruggetje naar elkaar, en daar zijn we vind ik in Dordt ook heel goed in. Ook de ketenaanpak schulden, hebben jullie ook wel eens veel van gehoord. Dat werkt ongeveer hetzelfde als wat net verteld werd met de Wmo, maar waar je ook de kennis van degene die er echt verstand van heeft erbij haalt. En dat vind ik echt een grote kracht in Dordt dat we elkaar heel makkelijk erbij slepen.

Mevrouw Scheening: Zijn er nog meer vragen? Want zo kan vindplaatsgericht werken een heel breed onderwerp worden.

De voorzitter: De heer Burakçin nog.

De heer Burakçin: Ja, misschien toch nog een vraag. Nu is er aardig wat expertise binnen het wijkteam, maar wordt er nog expertise gemist die je heel graag zou willen hebben in het wijkteam?

Mevrouw Scheening: Ook dat is een hele goede onderzoeksvraag. Dat zijn de dingen waar we ook naar aan het kijken zijn: waar lopen we tegenaan, en waar ben je van? Dat is wat een beetje aansluit bij: waar ben je wel, en waar ben je niet van. U noemde net het stukje GGZ. Daar zijn we binnen nul tot honderd heb je GGZ op alle gebied. We hebben ook net gezien dat we ook een sociaal werker erg missen met GGZ-dingen, dus die expertise hebben we toevallig afgelopen vrijdag aangenomen, dus wij zijn daar heel trots op, want GGZ is wel een heel groot stuk binnen nul tot honderd waar we veel problematieken van binnen zien komen, dus daar gaan we veel op aansluiten. En ja, welke expertise nog meer naar veiligheid is denk ik ongekend dat we echt wel willen proberen om zoveel mogelijk mensen daar goed geschoold in te hebben. Iedereen moet er veel van weten, maar ook dat is een expertise. Sowieso al de manier van vragen en dat soort dingen, en gespreksvoeringen is voor iedereen belangrijk, maar qua expertises is ook een zoektocht in onze hulpvragen die je tegenkomt. We hebben ook groepswork doen we. Daar hebben we expertise op ingericht dat mensen trainingen volgen om ook juist veel meer mensen te kunnen koppelen rond zo'n trainingen voor het onderwijs. Dus dat zijn expertises die we elke keer ook een beetje aanscherpen op de vragen die er zijn. Dus zijn er weer plekken kijken we ook wat we weer nodig hebben in het wijkteam. En wat we zelf niet hebben, want dat moeten we ook echt even niet vergeten, we hoeven het niet allemaal zelf te hebben. Je bent een wijkteam, maar je kan samenwerken, dus dat betekent dat je in die integrale klantroute al bij de vraagverheldering misschien bij de eerste gesprekken al ziet dat je een andere samenwerkingspartner nodig hebt om die expertise te doen, dan vlieg je eigenlijk die andere samenwerkingspartner al in. Het gaat niet alleen om de mensen die in het wijkteam zitten, het zit ook in de expertise die je eromheen hebt, als je mekaar maar goed weet te vinden. Ik denk dat dat het belangrijkste is.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, je wilt hier op het laatste stukje ingaan, denk ik?

Mevrouw Nijhof: Nou, ik wil nog een vraag stellen hierover. Kan dat?

De voorzitter: Oké, en dat is dan de laatste vraag, want we hebben daarna nog een onderwerp. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik weet het. Nou, wat ik mij afvraag, we hebben in deze raad, zeg maar, eigenlijk spreken we al jaren over regievoering, over het probleem van een inwoner. Soms hebben inwoners meerdere problemen. En we hebben hier volgens mij vorige week zelfs nog over gesproken. En wat ik nu hoor is een heel groot aantal mensen die zich met een gezin of met een persoon bemoeien, zeg ik maar even. En ik hoor eigenlijk nog steeds - in ieder geval zo leg ik dat zelf uit - niets over de regievoering. We hebben ooit in 2014 heel duidelijk met mekaar afgesproken dat we eigenlijk de opdracht met mekaar hadden om zo min mogelijk gezichten in een gezin te

hebben. En nu hoor ik zeven jaar later eigenlijk nog een beetje hetzelfde verhaal als zeven jaar geleden. En nou ja goed, ik vraag me af wat er van de regievoering gekomen is?

Mevrouw Scheening: Gelukkig staat de tijd niet altijd even stil, maar een hele terechte vraag, hoor. Wat ik al zei het gevaar is van zo te presenteren dat je sommige dingen overslaat. Procesregie en casusregie zijn twee hele belangrijke stukken waar we al een groot deel uitwerkingen in hebben bij de jeugdprofessionals, maar ook sowieso steeds meer komt dat als er meerdere partijen ... Want het is nu eenmaal zo dat we nog zien dat er veel partijen bij betrokken zijn en dan proberen we wel al heel goed gelijk af te spreken wie neemt de casusregie, en wanneer is het casusregie en wanneer is het procesregie? Nou, daar worden van tevoren, op het moment dat er meerdere partijen betrokken zijn, afgesproken wie de casusregie doet. Daar was het wijkteam in het begin, als je het over allround nul tot honderd hebt eigenlijk alleen bij jeugd veel bezig, maar nu is die opdracht ook bij nul tot honderd in zijn geheel, dus is ook daar de casusregie en procesregie een heel belangrijk onderwerp: wat doe je daar, en hoe breng je de partijen erbij, maar hoe zorg je ook dat de partijen weer af kunnen stromen? Want je wilt niet dat er zoveel mensen in blijven. Dus wat niet nodig is wordt niet gedaan. En hier ging het echt om een stukje samenwerking, maar wat vooral bij iedere casus weer bekeken wordt: wie zit erin en waarom, en wie heeft de verantwoording om te zorgen dat er continu gemonitord gekeken wordt waar staan we, en waar moeten we naartoe? Zeer zeker is dat meegenomen, maar dat heeft nog een veel grotere uitwerking nodig. Dus ik denk dat we wel iets verder zijn dan zeven jaar geleden.

Thema 3 Veilig opgroeien en Aanpak Huiselijk Geweld

De voorzitter: Goed, dank jullie wel. Wij gaan wisselen naar thema 3, dus er vindt hier even een stoelendans plaats, denk ik. Goed. Tot slot thema 3, Veilig opgroeien en de Aanpak Huiselijk Geweld, en dan zitten er nu aan de tafel Sandy Bommeleyn, manager van het Sociaal Wijkteam, Stephan Hooghart professional bij het Sociaal Wijkteam, Natascha Van Veen, ook professional bij het wijkteam, Pieter Van Mourik, manager Veilig Thuis en Angela Veth van de ambtelijke ondersteuning. Gaat uw gang.

Mevrouw Bommeleyn: Als het goed is ben ik zo verstaanbaar. Allereerst hartelijk dank voor ieders tijd en aandacht. Nog het laatste thema, maar graag nemen we jullie mee in de informatie die we met jullie willen delen als het gaat om Veilig opgroeien is teamwerk en Aanpak Huiselijk Geweld. Daar is ontzettend veel over te vertellen, dus wij beperken ons wel tot enkele onderdelen daarvan en richten ons binnen onze presentatie ook met name op het Veilig opgroeien is teamwerk. Ik zal proberen onze presentaties wat vlot aan u te vertellen, zodat we met name nog voldoende tijd overhouden om met elkaar het gesprek te voeren, want dat is wat wij in ieder geval ook graag willen. Ik ben niet zo groot, dus ik moet even zorgen dat ik de presentatie vooruitzet. O, dat kan ik ook gebruiken. Oké, ja bedankt. De technologie is inmiddels onder controle, dat onderdeel hebben we gehad, en dan kunnen we overgaan tot de inhoud. Ik wil allereerst graag aan u toelichten wat het afgelopen jaar met name op Veilig opgroeien is teamwerk is gedaan. Ik zal er straks ook wat meer over toelichten, maar allereerst is er in elk Sociaal Wijkteam geïnvesteerd in de ketensamenwerking als het gaat om veiligheid, dus dat

vinden we allereerst belangrijk om te benadrukken. Vorig jaar heeft er aan het einde ook een lokale analyse plaatsgevonden waarin eigenlijk zowel aandachtspunten als krachten per team zijn inzichtelijk gemaakt. Ik heb enkele opgenomen in de presentatie. Waar wij het fijn vinden om met u te kunnen delen is dat in ieder geval zowel de werkwijze bekend is, maar ook de ervaring mee is binnen de Sociale Wijkteams, dus dat is in implementatie zeker gelukt, dat ook de visie achter Veilig opgroeien is teamwerk omarmd wordt. Dus daar is zeker een kracht die we graag willen delen. Aan de andere kant zijn er natuurlijk aandachtspunten die er ook uitgekomen zijn, en dat is onder andere dat we hebben een regionaal actieteam, en dat regionaal actieteam heeft ons zeker goed geholpen bij het implementeren van Veilig opgroeien is teamwerk waar we zien dat eigenlijk de aansluiting lokaal vooral heel belangrijk is. Dus dat betekent dat we in 2022 de lokale actieteams gaan inrichten, en daar zijn jullie als gemeente ook nauw bij betrokken. En wij zien eigenlijk dat de verbreding naar nul tot honderd belangrijk is voor onze integrale samenwerking, het goed aan kunnen sluiten bij de gezinnen, zien wij die ontwikkeling graag plaatsvinden. Wat ook plaatsgevonden heeft is dat er eigenlijk besloten is te zeggen er zijn heel veel projecten als het gaat om veiligheid, en dat is aan de ene kant een groot goed, want we vinden het met z'n allen een heel belangrijk thema om goede deskundigheid aan te kunnen bieden aan de inwoners. Tegelijkertijd vinden we het ook belangrijk dat er veel samenhang tussen is, en merken we dat er nu de projecten nog te veel op zichzelf staan, en is er besloten tot een integraler programma waar eigenlijk het Veilig opgroeien is teamwerk de paraplu gaat vormen, en waarbij de grote projecten onder komen te hangen om eigenlijk die integratie veel meer te kunnen gaan plaats laten vinden. Dat is wat wij belangrijk vinden. En het is net al even genoemd, dat is onder andere de ambitie tot nul uithuisplaatsingen. En daarbij hoort ook Geweld hoort nergens thuis. En mogelijk kan Pieter daar straks nog het een en ander ook over toelichten, en het verder versterken van de lokale infrastructuur. Ook juist de investering op de deskundigheid die daarin ook heel erg belangrijk is. Dus dat ... O, ik wou net de muis gebruiken. Ga ik door naar wat is nu specifiek de rol van het Sociale Wijkteam? Nou, als het gaat om Veilig opgroeien is teamwerk werken wij vanuit de lokale teams en nu dus nog de jeugdprofessionals voorop met onze nadrukkelijke wens om die nul tot honderd verder uit te breiden, maar werken echt lokaal samen met gecertificeerde instellingen, met Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming om echt samen met het gezin dicht naar het gezin toe te komen met elkaar, met ook als doel om eigenlijk eerder en sneller en passender met elkaar in samenhang die ondersteuning te kunnen bieden, en ervoor te zorgen, het staat er al: een blijvende veilige ontwikkeling voor kinderen met elkaar tot stand te kunnen brengen. Dus dat is waar wij met elkaar proberen de gezinnen in te ondersteunen. Daarnaast pakken wij natuurlijk ook de afschalingen vanuit Veilig Thuis op, investeren wij in deskundigheidsbevordering, omdat signalering ook heel belangrijk is, maar natuurlijk ook de gespreksvoeringen die wij samen met de gezinnen heel erg belangrijk vinden om ook het thema veiligheid goed te kunnen bespreken. En uiteraard gebruiken wij de Meldcode, dat is uiteraard wat ook van ons verwacht mag worden. Nou ja, de samenwerkingsafspraken blijvend investeren op de samenwerking met Veilig Thuis. Ik vind het ook heel mooi dat we zo gezamenlijk aan tafel zitten. Ik zal de presentatie kort houden, dus ik zal doorgaan. Belangrijke uitgangspunten vinden wij nadrukkelijk en uiteraard, maar ik wil het toch graag noemen: de samenwerking met het gezin. Het

kwam eerder al even aan bod in een vraag van Loudy die in ieder geval ook bewaard is. O excuus, ik moet helaas de achternaam gebruiken. Excuus. Maar waar wij in ieder geval even op terug zouden komen. Nou, ik wil dit heel nadrukkelijk stellen. Wij willen met inwoners, met gezinnen praten. Dat vinden wij belangrijk, en samen met hen op zoek gaan naar passende oplossingen. Natuurlijk is het belangrijk dat wij daarbij nabij blijven, maar dat er ook derden nodig kunnen zijn vanuit de keten, zeg maar, om te kijken hoe kunnen we die ondersteuning dan ook zo passend mogelijk maken, maar nabij en samen met het gezin waarbij veiligheid als ondergrens is ook vanuit het hanteren uiteraard van de Meldcode in transparantie en in overleg met het gezin. Ga ik door naar de volgende sheet. Hoe gaat de samenwerking met partners? Nou ja, we kunnen in ieder geval zeggen dat we achter de ontwikkeling staan van Veilig opgroeien is teamwerk, en dat de relatie warm is en de lijnen kort zijn. Daar investeren we op, en vinden we ook heel belangrijk. Dat er daarnaast natuurlijk wel nu eigenlijk gewoon met elkaar operationeel zoeken, leren hoe kunnen we nu binnen die toch wel complexiteit van aan de ene kant de regionale en de landelijke partijen en opdracht en kaders die dat met zich meebrengt: hoe kunnen we het dan toch zo effectief organiseren uiteindelijk ten behoeve van de gezinnen? We zien ook in het vrijwillig kader dat het ons steeds beter lukt om vaker samen echt rond het gezin te staan. Dus dat is iets wat we natuurlijk heel erg prettig vinden om te kunnen delen, maar waarbij we ook wel zeggen: het is ook nog steeds heel erg belangrijk dat we gezamenlijk investeren op die inhoudelijke visie binnen al die partijen samen rondom dat gezin, maar ook in het spreken van diezelfde taal, helderheid en wederzijdse verwachtingen van wie doet nu wat? En wanneer ben je ook richting het gezin nodig, en niet? En dat natuurlijk ook vooral heel transparant bespreken met het gezin, dus daar zitten ook nog zeker punten in waar we verder met elkaar in dienen stappen te zetten. Ja, graag.

De heer Van Mourik: Pieter Van Mourik van Veilig Thuis. Ik denk dat het even een mooi moment is om even iets in te breken in die zin, het gaat over samenwerking. Dat Veilig opgroeien is teamwerk dat is iets wat je natuurlijk niet alleen doet. Wij als Veilig Thuis die met name als hoofdtaak hebben rondom zicht te krijgen op veiligheid. Daar hebben we de keten wijkteam wat dat betreft maar ook andere partijen als de raad en de Jeugdbescherming. Met elkaar staan we daarmee echt wel voor een uitdaging. Hoe doen we het anders dan dat we het eerder deden? We proberen veel meer naar de voorkant te bewegen, en daarin zien we dat een heel belangrijke rol is weggelegd voor het wijkteam die feitelijk gezien naast het gezin, naast de Jeugdhulp, maar ook naast die ouder proberen te gaan blijven staan, en waarbij het de bedoeling is dat dan de expertise vanuit een Jeugdbescherming of vanuit een Veilig Thuis wordt toegevoegd om daarmee juist met elkaar op te trekken en het verschil te maken. En zijn we er dan al? Nee. We zijn al even bezig, maar we merken steeds dat er toch hobbels en obstakels zijn, hetzij soms in kamers waar je het met elkaar als het ware moet uitknokken hoe ziet u het. Maar juist die sfeer die we wel met elkaar hebben is juist heel positief, omdat we met elkaar deze beweging ook omarmen. Ik denk ook dat het uiteindelijk voor de gemeente, maar met name ook voor de cliënten zelf iets is wat het verschil gaat maken. En ik heb voor mezelf dan ook opgeschreven we hebben traject gedaan voor het meten van het effect van VOIT. Zover zijn we nog niet, maar dat willen we wel echt gaan meten uiteindelijk. We hebben een regionaal proces voorgelopen. Er zat ook een

ervaringsdeskundige bij vanuit het Jeugdteam, dat is mevrouw Leijs, en die gaf ook heel treffend terug dat ze zei: ik merk nu al in de contacten die ik heb met - voor ons dan cliënten, of zoals wij ze vaak noemen vanuit Veilig Thuis, direct betrokkenen - al een positieve wijziging daarin. Dat men het gevoel heeft dat men meer serieus genomen wordt als ze te maken krijgen met Veilig opgroeien is teamwerk, dan wel dat ze ook het idee hebben dat ze veel beter worden meegenomen. Dat laat wel zien dat we daar denk ik iets goeds aan het doen zijn, maar vooral ook dat we daar nog mee op weg zijn. Nou, tot slot denk ik er ligt heel veel te doen het komend jaar. Ik denk dat het een positieve beweging is dat we regionaal met mekaar een programmamanager hebben of gaan zoeken, dan wel gaan aanstellen op dit vlak, zodat we een regionale verbinding met mekaar houden. Ik was Veilig Thuis, zeg maar, ik ben echt wel een regionale organisatie die ook lokaal z'n uiting wil hebben, en dan hebben we ook een aansturend persoon daarbij nodig om juist die samenwerking te verbeteren. Dat wilde ik nog eventjes zo toevoegen op het stuk van samenwerking.

Mevrouw Bommeleyn: Dan pak ik het graag op om met jullie te delen waar zijn we trots op. Er zijn al enkele punten net ook voorbij gekomen, en dat gaat met name over juist dat we die samenwerking met gezinnen en de veiligheidsketen in het kader van veiligheid, dat we echt het idee hebben dat we daar stappen in vooruit hebben gezet, dat we investeren in onze deskundigheid. Dat zal blijvend aandacht vragen, maar dat stellen we centraal en dat vinden we heel belangrijk, dus daar zijn we ook trots op dat we dat doen. Nou ja, nog veel belangrijker is we stellen het gezin centraal en doen samen wat nodig is. We hebben absoluut professionals die met die passie dit werk doen voor onze gezinnen. Dat betekent niet dat het altijd goed gaat zoals we met z'n allen graag zouden willen, maar dat betekent in ieder geval dat de intentie er elke dag weer is om op die manier het werk vorm te geven, en dat is denk ik absoluut iets waar we met elkaar trots op mogen zijn. Ja, nog een extra toevoeging is toch ook dat we het belangrijk vinden dat er op deze manier en deze werkwijze goed geïnvesteerd is tussen het verschil wanneer is iets vrijwillig en wanneer is er sprake van dwang, ook vanuit de rechten natuurlijk die het gezin zelf heeft. Dus dat vind ik ook nog wel een belangrijke om even toe te voegen. Dan ga ik als laatste nog even doorlopen waar zien we ook nog knelpunten, want die zijn er uiteraard. Wat ik al genoemd heb, het nog ontbreken van te weinig samenhang en integraliteit op al die verschillende projecten die er zijn. Daar dienen echt stappen in te worden gezet. Ook dus vanuit wat wordt er regionaal georganiseerd, en hoe zorgen we dat er lokaal uiteindelijk goed daar in de praktijk bij de gezinnen goed wordt uitgevoerd? Dus het sterke samenspel wat daartussen heel erg belangrijk is. Nou, die nul tot honderdaanpak heb ik natuurlijk al eerder benoemd. Nou ja, ook die gezamenlijke taal aanpak en visie, die verwachtingen dat we daar heel alert op zijn om dat goed met elkaar op te pakken en uit te spreken. Dus ook gezamenlijk zoveel mogelijk proberen dat op elkaar af te stemmen in keuzes die daarin worden gemaakt. Als voorbeeld bijvoorbeeld de top drie methodiek waar we als partijen grotendeels gezamenlijk van gezegd hebben of sluit al aan bij een bestaande werkwijze of iets waar wij absoluut van zien dat het heel passend is. Dus ik zal het daar voor nu heel even bij laten. Nou ja, wij zien ook wel dat het knelt in wacht- en doorlooptijden. Dat zou natuurlijk heel erg prettig zijn als dat als knelpunt uiteindelijk er niet meer hoeft te zijn. Hetzelfde geldt dat wij ook wel zelf ervaren dat onze capaciteit knelt in relatie tot

de opdrachten daarin dus ook keuzes maken. We willen elke inwoner zo snel mogelijk maar ook zo goed mogelijk helpen, en om dat te kunnen doen is er toch wat wachttijd nodig. En dat zouden we idealiter natuurlijk anders zien. En daarnaast ook als even apart om nog wel even onder de aandacht te brengen vinden wij het ook belangrijk dat er meer aandacht komt voor ouderen mishandeling. Dus dat zijn voor ons zo even de belangrijkste zaken die we met u wilden delen. Ik zal mijn presentatie kort houden. Hopelijk is dat naar ieders mening ook gelukt, en dan wil ik graag iedereen de gelegenheid geven om ons vragen te stellen.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja dank u, voorzitter. Ik ben blij om te horen dat de samenwerking zo goed gaat, temeer omdat Veilig Thuis voor 2022 een begrotingswijziging heeft ingediend waaruit wij in ieder geval konden afleiden dat de samenwerking niet of onvoldoende gestalte kreeg, waarbij de oorzaken waren, geschreven door jullie zelf, en ik extraheer het maar: handelingsverlegenheid, handelingsonbekwaamheid en gebrek aan tijd of gebrek aan prioriteit. Dat vind ik niet klinken als een prettige samenwerking. Hoe zit het nu? Wat is er nu aan de hand? Kunt u dat wat beter duiden, Veilig Thuis en ook de Sociale Wijkteams?

De heer Van Mourik: Dank u wel voor de vraag. Ik zal proberen daar antwoord op te geven, misschien dat Sandy mij zo meteen nog wil aanvullen. Dat klopt inderdaad dat wij daar een begrotingswijziging voor hebben ingediend. Het heeft een tweeledige oorzaak. Het is enerzijds zoals ik eerder al zei, we zijn een regionale organisatie, dat wil zeggen is dat we te maken hebben met 10 gemeentes. Dat wil ook zeggen dat we bij ene gemeente gaat het niet hetzelfde als bij het andere gemeenten. Dat zien we ook binnen Veilig opgroeien is teamwerk. Er zijn gemeenten die bij wijze van al mijlenver op weg zijn, maar er zijn ook wijkteams in gemeenten die nog achteraan komen. Dat verschil maakt ook, zoals ook meegegeven daarin, in de Meerjarenperspectief op het moment dat Veilig opgroeien is teamwerk echt daadwerkelijk gaat draaien, en we ook toekomen aan snelle overdrachten, en dat werd zojuist net al aangegeven, dat we weinig tot geen te maken hebben met wachttijden. Dan zal het al een positief effect hebben op het feit dat Veilig Thuis dan daarmee ook zou kunnen gaan krimpen, want dat is uiteindelijk de tegenstelling die erin staat is dat we juist nu hebben verzocht om een begrotingswijziging dat we konden groeien, omdat we merkten dat we aan onze taken niet vol kwamen. En in die zin staat het los van de goede contacten die wij hebben met in dit geval het wijkteam van Dordrecht. Dat wil niet zeggen dat we geen dingen hebben om te ontwikkelen. Dat werd al aangegeven is dat een stuk handelingsverlegenheid is ook een stuk deskundigheidsbevordering. We merken daarin dat we vanuit Veilig Thuis nog steeds veel bevraagd worden, maar dat wil niet zeggen, zoals we kijken naar Veilig opgroeien is teamwerk, dat we daar niet de juiste stappen aan het zetten zijn. Ik denk alleen op dat moment dat we daar nog stappen in te zetten hebben. En dat is ook de reden waarom we de begrotingswijziging hebben gedaan is dat we zeggen: wij zijn nu nog niet zover dat wij als Veilig Thuis het los kunnen laten, want dat betekent dat we geen regie kunnen voeren of geen zicht hebben op kinderen en onveiligheden bij volwassenen. En dat doen we graag wel op het moment dat zowel Dordrecht, maar nog veel breder, eigenlijk de hele regio zover is dat we het ook op die

manier kunnen afbouwen. En dat is eigenlijk de oorzaak wat dat ... Dus het is een beetje een en-en verhaal. De samenwerking is goed, maar we hebben nog steeds te maken met veel taken die we nog op moeten pakken.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja dank.

De voorzitter: O, sorry, ik ga te snel.

Mevrouw Bommeleyn: Nou, u vroeg volgens mij net specifiek om vanuit ons beiden hier een toelichting op te geven. En wat ik eigenlijk wel mooi vindt om te constateren is dat ik me eigenlijk ook vooral kan vinden in de uitleg die Pieter geeft. Dus juist het verder ontwikkelen op die deskundigheid waarbij we ook juist in de Sociale Wijkteams investeren in experts op het gebied van veiligheid. Dus uiteindelijk heeft elke professional een bepaalde basiskennis nodig, maar het is ook heel erg belangrijk dat er experts zijn die je er juist ook bij kunnen betrekken, dus daar investeren we veel op. Dus dat betekent niet dat daar niet nog ruimte is tot verbetering. En de wachttijden, had ik natuurlijk al even toegelicht, dat is iets wat wij liever niet zouden zien, maar helaas nog wel de realiteit is. Dus daarmee sluit ik me inderdaad aan bij het antwoord dat Pieter gaf.

De heer Van Verk: Maar begrijp ik nu uit jullie antwoorden dat je kan zeggen dat de verschillen in de regio divers zijn, dat snap ik. Dat in Dordrecht als stad in de regio de zaken toch redelijk op orde zijn, en dus het verhaal zoals dat tot ons komt via de begrotingswijziging voor Dordrecht genuanceerder ligt? Ik zie u hartgrondig ja knikken, dus daar moeten we dan ook vanuit gaan. Een ander probleem wat daar misschien wel verband mee houdt, het is al een paar keer gepasseerd, de arbeidsmarkt. Hebben jullie daar veel last van, en hoe denk je dat te gaan tackelen?

Mevrouw Bommeleyn: Het is vanavond inderdaad al even aan bod gekomen. Ik kan inderdaad zeggen dat we daar last van hebben, in die zin op het moment dat er sprake is van een vacature dat het zo is dat er redelijk weinig reacties zijn, zullen we maar zeggen. Dus wat het van ons vraagt is dat we als Sociaal Wijkteam zorgen dat we een goede plek zijn voor professionals om te werken, dus dat de facilitering daarin goed op orde is, maar dat we onze huidige professionals ook blijven binden en boeien aan onze organisaties. Dat vooropgesteld. En nou ja, dat vraagt ook om tijd en aandacht daarin te investeren om te zorgen dat je nog steeds de mensen enthousiasmeert op het moment dat je natuurlijk nieuwe professionals wilt werven, dus dat heeft absoluut onze aandacht en prioriteit nodig.

De voorzitter: Dan mag nu de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja dank, voorzitter. Ja, ik heb even zitten luisteren en gedurende de avond een heleboel goede informatie gehoord, maar ik miste ook wel iets met name in de knelpunten. Nu grap ik zelf op verjaardagen wel eens dat ik een administratieve functie binnen de zorg heb. Ik werk in het ziekenhuis toevallig, maar ik

hoor bij jullie eigenlijk niet terug dat dat één van de knelpunten is, en ik vroeg me af hoe dat eigenlijk zit. Want als ik zo de verhalen hoor dan wordt er heel veel overlegd tussen zorgverleners, tussen organisaties onderling, en dat heeft een aantal veiligheidsknelpunten ook in zich, omdat je natuurlijk hele kwetsbare informatie van mensen weet. Hoe gaan jullie daarmee om, en hoe zorgen jullie ervoor dat de informatie die mensen met jullie delen ook daadwerkelijk veilig is, ook als je het deelt met collega's? Want ja, ik hoorde net ook Dordrecht is klein genoeg om elkaar te kennen.

Mevrouw Bommeleyn: Ik zie een hand omhoog. Laat ik vooropstellen dat dat ook hiervoor geldt dat we samen met de gezinnen werken, en dat betekent dat wij hen hierbij betrekken, dat wij overvragen om toestemming om informatie te delen, ook binnen de veiligheidsketen, dus dat is iets wat absoluut voorop staat. Daarnaast gaf u ook aan: hoe zit het eigenlijk met de administratieve last? En misschien is dat ook wel een vraag. Ik beantwoord graag jullie vragen, maar er zijn ook twee professionals aangesloten aan tafel, dus misschien kan ik hen vragen: hoe ervaren jullie dat zelf in het werk? Mag ik één van jullie het woord geven?

Mevrouw Van Veen: Mijn naam is Natascha Van Veen, maatschappelijk werker binnen het sociaal domein. De administratieve last valt mee ten opzichte van andere hekelpunten als het gaat in het denken van oplossingen of het komen tot oplossingen. Het voordeel van de integrale samenwerking is dat we op één locatie ... Ik zit dan toevallig in het wijkteam Stadspolders-Dubbeldam. Ik heb mijn collega's van het Jeugdteam waar ik intensief mee samenwerk direct naast mij. Dus het overleg gaat heel makkelijk, en daarnaast kunnen we dus ook gebruik maken van mekaars rapportage. Weliswaar aangescherpt of uitgewerkt, maar ik persoonlijk vind de administratieve rompslomp op zich wel meevallen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhof: Ja, voorzitter. Er werd in het voorstukje gepraat over de samenwerking met GI, met gecertificeerde instellingen. Nu weten we dat een gecertificeerde instelling onder toezicht staat in deze regio, in alle regio's eigenlijk. En ik vraag me heel erg af, het is een mooi verhaal over samenwerken, maar de GI heeft een hele andere positie als jullie, zeg maar even. Die mogen namelijk geen hulpverleners. Dat is niet hetzelfde soort organisatie als, laten we zeggen, een zorgaanbieder of een wijkteam in dit geval. Hoe wordt daarmee omgegaan? Want als er aan de poort veel wordt samengewerkt met dus GI die een toezichthoudende functie heeft, die eigenlijk alleen maar in opdracht van de rechter mag handelen, hoe wordt daar dan omgegaan met ouders en kinderen die aan de poort al te maken krijgen met een gecertificeerde instelling die daar eigenlijk niet in eerste instantie hoort te zitten, omdat er helemaal geen toezicht is?

Mevrouw Bommeleyn: Dank u wel voor uw vraag. En dat is wat ik in mijn presentatie noemde, het onderscheid tussen vrijwilligheid en dwang is heel erg belangrijk. Belangrijk om heel duidelijk ook te bespreken met het gezin: vrijwillig is ook vrijwillig. Dus dat betekent dat je daarmee ook de rol van het betrekken van een gecertificeerde instelling dat je die ook heel duidelijk uitlegt aan het gezin. We hebben daar ook ondersteunende middelen voor om te gebruiken, dus een uitlegfolder voor zowel ouders, maar ook voor

jeugdigen die professionals ter ondersteuning kunnen gebruiken. Maar het is heel erg belangrijk. Dat is even wat ik in ieder geval wilde toelichten, maar dan ga ik misschien weer zelf te veel het woord. Misschien wil professional Stephan daar ook nog iets aan toevoegen.

De heer Hooghart: Ja, daar kan ik wel iets aanvullen. Kijk, ik denk dat het een zoeken is van het voorkomen van OTS'en, zoveel mogelijk waar nodig. Ik denk dat daarvoor zijn er ook trajecten geweest waarbij er een drangtraject is opgezet waarin die rol van die GI al meer was, waarbij drang en vrijwilligheid ook al meer door elkaar ging lopen dan misschien als wenselijk werd geacht. Nu is die aansluit bij die overleggen, en vanuit het Veilig opgroeien kan het daarna nog meer. Er kan een medewerker van de GI kan betrokken worden bij een traject. Maar dat is totaal op vrijwillige basis, dus het is echt een aanbod gedaan kan worden aan de burger: wilt u dit? Wilt u dit niet, dan houdt het ook op. En dan kan het wel zo zijn dat het traject doorgaat als zijnde de zorgen zijn zo hoog dat er een beschermtafel komt, en dat er een onderzoek moet gaan komen. Maar de wens is al om in een eerder stadium de zorgen die gesignaleerd zijn helder te krijgen en die weg te gaan nemen. En misschien dat daar een stukje drangwerking uit voortkomt, maar het is altijd vrijwillig, en dat geldt ook voor de informatie. Dus altijd met toestemming, tenzij het gaat om bedreigende situaties, een onveilige situaties dan kan het via de Meldcode wel gemeld worden.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter? Nou, ik denk dat het te ver voert om hier een hele discussie over aan te gaan. Dit is een landelijke discussie ook die gevoerd is. De Raad voor de strafrechttoepassing Jeugdbescherming heeft natuurlijk gezegd dat het eigenlijk op moet houden met drangtrajecten, want het is een juridisch niet gekaderd traject waar inwoners geen rechtspositie hebben. Want ik hoor ook heel mooi verhaal over samenwerking, met elkaar praten, en waar is die inwoner in het hele geheel? Wordt die vanaf het begin af aan in de keten betrokken? Dus ik ga terug naar mijn eerste vraag. Op het moment dat er een jeugdbeschermer, beschermingsmaatregelen wordt afgeschaald of wordt afgesloten en de rechter zegt: ik wil dat u dit overdraagt naar het wijkteam. Hoe gaat dat dan? Is het dan zo dat die bewoner wordt gebeld, of dat die bewoner erin wordt betrokken of moet die bewoner zichzelf uiteindelijk nog melden?

De heer Hooghart: Ja, de GI kan aanmelden tot op zekere hoogte ter kennisgeving, maar de mensen moeten zichzelf aanmelden, uiteraard vrijwillig, bij het Sociaal Wijkteam. De rechter kan dat zeggen, die kan het nodig vinden, maar zo werkt het niet. Ouders zullen zich altijd moeten aanmelden uiteindelijk bij het Sociaal Wijkteam, want het is vrijwillige hulpverlening, en dat zal het toch altijd blijven. Kijk, voor een ouder in een OTS en de kinderrechter zegt: ik wil het er wel afhaken, maar dan moet u zich wel melden. Zo zou het correct gezegd zijn, dan moet u zich wel aanmelden bij het Sociaal Wijkteam. Maar hij kan eigenlijk niet de opdracht geven: dat traject moet zo gaan lopen.

Mevrouw Nijhof: Nu is het natuurlijk zo dat de gemeente zorgplicht heeft als het gaat om de uitvoering van de Jeugdwet, en de Jeugdwet gaat vele malen verder als alleen maar een dwangkader, dus daar zit wel degelijk een verplichting in vanuit de gemeente. En volgens mij zijn jullie gemandateerd vanuit de gemeente om de Jeugdwet uit te voeren. Als daar een vraag gesteld wordt die over een kind gaat dan zal die onderzocht

moeten worden, en dan zal daar toepassende hulp bij gevonden moeten worden volgens mij.

De heer Hooghart: Ja, binnen het vrijwillige kader altijd doen, maar dan moet het wel binnen het vrijwillige kader zijn. Dus een kinderrechter kan gaan over een gedwongen kader, maar gaat werkelijk waar niet over het vrijwillig kader.

Mevrouw Nijhof: Nee, maar het gaat over overdracht in principe van een zaak waar een Ondertoezichtstelling is geweest, en waar nog wel hulp bij nodig is. Dus dat is in de keten is dat wel een verplichting naar degene toe die de Jeugdwet uitvoert, en dat is de gemeente.

De heer Hooghart: Ja. Nou, ik wil nog wel even terug aan de eerdere vraag die u ook stelde, ja, het gebeurt in de praktijk zeker dat wij contact zoeken met elkaar, de GI met het Sociaal Wijkteam om op tijd naar een afschaling te werken. Dus dan betekent dat ook dat de GI een aanmelding doet bij het Sociaal Wijkteam aanmeldformulier. En ja, dat moet in overleg ook met de mensen zelf, en die moeten uiteindelijk ook met een warme overdracht. Dat is de wens wel, want het heeft ook een functie. Die afschaling die moeten we ook zien. Dat is ook belangrijk. Dat willen we denk ik ook met zijn allen, dat als het kan dat je dan ook kan afschalen naar een vrijwillig kader. Maar ik denk ook wel dat daar nog ruimte is voor verbetering. Ik heb het zien gebeuren vanuit Veilig opgroeien, dat door de gesprekken die we hadden samen dat daardoor ook de afschalingsafspraken naar voren kwamen: hé, wij willen de Jeugdbescherming erbij hebben voor veiligheidsvraagstukken. Maar we zien ook dat er een kruisbestuiving is andersom.

De voorzitter: En nog een vraag van de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, het is niet zozeer een moeilijke vraag zoals mevrouw Nijhof die ik bewonder om haar expertise altijd. Maar ik las iets over ouderenmishandeling dat jullie er ook iets aan gaan doen. Kunnen we daar hetzelfde traject van verwachten als bij de jeugd, of moet ik dat anders zien?

Mevrouw Van Veen: De aanmelding kan zeker vergelijkbaar zijn vanuit Veilig Thuis in ieder geval, door middel van bijvoorbeeld een SGAK-melding. Verder zijn we nog wel een beetje zoekende met elkaar om daar echt een goede leiding aan te brengen. Er is natuurlijk vorig jaar wel een campagne geweest vanuit Veilig Thuis om sowieso meer aandacht te vragen voor het fenomeen ouderenmishandeling. Dus ik denk dat we daar als gemeente al wel een mooie stap in vooruit hebben gemaakt. We merken wel dat de expertise senioren binnen het Sociale Wijkteam in opkomst is. Die is groeiende, die heeft ook prioriteit. Ouderenmishandeling ligt daar dus eigenlijk in het verlengde daarvan. En we zijn daarin denk ik nog zoekende met elkaar hoe we dat op een goede manier vorm kunnen gaan geven vanuit Veilig Thuis die richting het Sociaal Wijkteam, ook als we het gaan hebben over prioriteit ten opzichte van alle casussen ook waarin kindermishandeling aan de orde is. Maar ik denk dat we daar zeker goede stappen in vooruit aan het maken zijn. Is dat voldoende antwoord? Ja?

De voorzitter: Dan zie ik geen vragen meer, en dan wil ik jullie bedanken voor themasessie 3. Gaan wij door.

5. Raadsinformatiebrief aanbieden eindrapport over het algemeen aanbod in Dordrecht-Raadsinformatiebrief

6. Raadsinformatiebrief over Evaluatie pilot Vraagverheldering Sociaal Wijkteam Stadspolders-Dubbeldam – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Er waren aan deze themabespreking twee raadsinformatiebrieven gekoppeld. De ene heet Raadsinformatiebrief aanbieden eindrapport over het algemeen aanbod in Dordrecht, en de andere heet de Raadsinformatiebrief over Evaluatiepilot Vraagverheldering Sociale Wijkteam Stadspolders-Dubbeldam. En de vraag aan jullie is, nadat we dit allemaal hebben gehoord en al onze vragen hebben kunnen stellen, of deze twee RIB's ter kennisgeving naar de gemeenteraad van 22 februari kunnen of niet? Dat is het geval. Dus dan zijn agendapunt 5 en 6 hierbij afgerond.

7. Raadsinformatiebrief Coronamaatregelen (8 februari 2022) – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan gaan wij naar agendapunt 7, de Raadsinformatiebrief Coronamaatregelen van 8 februari 2022. In principe zijn er geen bespreekpunten uit deze brief aangemeld, dus als nu niemand zijn hand opsteekt gaan we het nog niet bespreken, en dan kan deze ook ter kennisgeving naar de raad.

8. Overzicht moties

De voorzitter: Dan gaan wij naar nummer 8, overzicht van de moties, en de vraag is aan u of u het eens bent met het afvoeren van de moties waarbij dit wordt voorgesteld. En verder wordt u gevraagd kennis te nemen van het overzicht. De vragen over de stand van zaken van afzonderlijke moties kunnen per e-mail bij de griffier worden ingediend. Akkoord.

9. Overzicht toezeggingen

De voorzitter: Dan gaan we door naar het overzicht van de toezeggingen. Daarvoor geldt hetzelfde. Geen op- of aanmerkingen. Dan zijn we aangekomen bij de nieuwe behandelvoorstellen, en die zijn er niet, dus zijn we ook snel mee klaar.

Agendadeel: overig

10. Overdracht commissie Sociale Leefomgeving aan nieuwe raad

De voorzitter: Agendadeel overig staat hier dan, nummer 10, overdracht commissie Sociale Leefomgeving aan de nieuwe raad. Het overdrachtsdocument zit erbij van de commissie aan de nieuwe gemeenteraad, en heeft u hier nog vragen en of opmerkingen over? Of op? Ook dat niet. Dan is hierbij ook het overdrachtsdocument vastgesteld.

Tenslotte

11. Rondvraag

De voorzitter: En ben ik aangekomen bij de rondvraag. Wil iemand gebruik maken van de rondvraag? Ook niet. Nou, jullie zijn wel saai, hoor. Je zou een heel erg podologie houding ...

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: Nou ja, misschien kort wel in ieder geval een woord van dank aan iedereen die hier vanavond een bijdrage heeft geleverd.

De voorzitter: Heel goed. Ik heb iedereen bedankt na elke ronde, maar het is heel fijn als er ook wat meer geluid komt. Even kijken, niemand verder nog gebruikmaken van de rondvraag? Nee?

12. Sluiting

De voorzitter: Dan zijn we klaar met deze commissievergadering, en dan wens ik u allen nog een fijne avond.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 24 maart 2022.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff